

Asociația Literară „Păstorel” Iași

Booklook!

Revistă internațională de literatură umoristică

Nr. 5/2015 (35) Serie nouă

19.04.2015 Ședința de lucru a Asociației și a Academiei cu participarea unor distinși membri ai Asociației „Universul Prieteniei” condusă de admirabila doamnă Rodica Rodean.

23.04.2015. Manifestare de suflet la Biblioteca Județeană „Gheorghe Asachi” din Iași. Alături de colegii și prietenii de la bibliotecă, de domnul Valeriu Stancu, directorul-adjunct al instituției, membrii ALPI au sărbătorit Ziua Internațională a Cărții, a Drepturilor de autor și, totodată, Ziua Bibliotecarului din România.

Foto Dan Teodorescu

O VIAȚĂ ELECTRIZANTĂ

(la 50 ani de la terminarea facultății)

**Ecouri fine, sinusoidale,
Lumini extravagant fluorescente,
Emoții strânse-n zări incandescente,
Contorizate-n serii virtuale,
Tensiuni înalte, scheme epocale
Reglate secvențial de sentimente,
Ocazii prinse-n zboruri imprudente
Topind chiar rezistențele-n spirale,
Eforturi (antrenate de-un curent
Himeric, însă foarte consecvent)
Normate să nu ardă siguranța,
Impulsionând cu câte-un șoc speranța...
Căci **viața**, într-un ritm mult prea grăbit
Apare doar ca un... **scurt circuit!****

Eugen Deutsch

„BOOKLOOK” – publicație trimestrială de umor

DIRECTOR: Mihai Batog-Bujeniță

REDACTOR-ŞEF: Eugen Deutsch

SECRETAR DE REDACȚIE: Mihai Haivas

COLEGIUL REDACȚIONAL: George Roca (Australia), Dorel Schor (Israel),
Georgeta Resteman (București), Gheorghe Bălăceanu

ADRESA REDACȚIEI: Str. GEORGE COȘBUC nr. 19 IAȘI c.p. 700469; e-mail:

TTbmb.curs@yahoo.comTTHH;

HTHmihai_haivas@yahoo.com

<http://alpi.iasi1.ro/logo/logo.png>

Revista se distribuie gratuit. Atât redactarea cât și colaborările sunt onorifice.

Materialele din revistă pot fi preluate de către alte publicații cu specificarea sursei
și comunicarea la redacție.

Foto și desene: sursa internet, autori necunoscuți, cărora le mulțumim.

*Acest număr al revistei este onorat de participarea cu lucrări ale măestrilor graficieni:
Costel Pătrășcan, Cristi Vecerdea, Eugen Marinescu și Nicolae Viziteu*

**Revista Booklook face parte din Asociația Revistelor, Publicațiilor și
Editurilor**

AFORISME DE MIHAI CODREANU

- ✚ România a avut noroc că Eminescu s-a născut în ea, dar Eminescu n-a avut noroc că s-a născut în România.
- ✚ Niciodată Dumnezeu n-a vrut să se coboare până la om; dar omul a vrut întotdeauna să se-nalțe până la Dumnezeu. Oare se va ține socoteală vreodată de avântul acesta?
- ✚ Sunt oameni "prezenți", chiar când sunt absenți; și sunt oameni "absenți", chiar când sunt prezenți.
- ✚ S-a spus întotdeauna că moda e o nebunie, dar în secolul nostru nebunia e la modă.
- ✚ Poetii sunt ca șerpii: se urcă pe înălțimi amețitoare, deși nu au aripi.
- ✚ Când minciuna a venit întâi și-ntâi pe pământ, a prânzit c-un gazetar și-a fost poftită-n gazdă la un avocat.
- ✚ Iubirea este o primăvară din care trebuie să stârpești multe omizi, ca să poți culege-n toamnă frumoase fructe. Dar ce păcat, poete, stârpind omizile îți stârpești în mai trandafirii tăi... de fluturi.

AFORISME DE GEORGE BERNARD SHAW

- ✚ Politica este paradisul palavragiilor cu limba ascuțită.
- ✚ Natura artistică detestă vidul.
- ✚ Merită întotdeauna să faci un lucru greșit ca să descoperi cum să nu-l faci, ceea ce constituie un important pas înainte în descrierea modului cum trebuie făcut.
- ✚ Ce avem nevoie sunt câțiva nebuni. Uitați-vă la voi și vedeți unde v-au adus cei normali.

AFORISME DE OSCAR WILDE

- ✚ Bărbații se însoară pentru că se simt obosiți; femeile, pentru ca sunt curioase; amândouă sexele ajung la dezamăgire.
- ✚ America este unica țară care a trecut de la barbarie la decadentă fără o civilizație intermediară.
- ✚ Moda este o formă de urătenie atât de intolerabilă, încât trebuie s-o modificăm în fiecare lună.
- ✚ Fața unui bărbat este autobiografia sa. Fața unei femei este lucrarea sa de ficțiune.
- ✚ Iertați-vă întotdeauna inamicii – nimic nu-i supără mai mult.

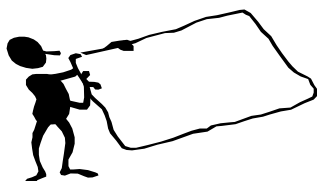

CÂND PENELE AU... „PENE”

* * *

Am cartea lor, frumos legată,
Dar, când citesc, de multe ori
Mă-ntreb de nu era mai bine
Să-i fi legat pe autori!

Vasile Bogrea (1926)

* * *

Ai publicat o carte epocală
Și de valoare internațională;
Va fi tradusă-n multe limbi, firește,
Și – pân' la urmă – chiar și-n
românește!

* * *

Este-o chestie ciudată!
Vezi anume autori
Ce devin nemuritori
Fără-a fi grăit vreodată!

Marcel Breslașu

UNOR AUTORI DE MEMORII

Povestea e cam curioasă
(Vorbesc de cazuri ce le știu)
„Memoriile” ei și le scriu
Doar când memoria îi lasă!

Ion Grigore

UNUIA CARE MI-A TRIMIS

UN MANUSCRIS

În speranța că-ți convine
Îți ofer avizul meu:
Șanse ai să scrii mai bine
Că mai prost e foarte greu!

Mircea Trifu

MÂNGÂIERE

Mă-ntrebi de ce nu-s membru-al
Uniunii

Și-ți mulțumesc, nici nu găsesc
cuvânt!

S-au supărat cumplit pe mine unii
C-am întrebat, în treacăt, de ce sint!

Aurel Iordăache (1972)

UNUI SCRIITOR CU „TRECERE”

Un scriitor cu influențe vaste
Se vede doar atunci când îți impune
Nu lucrurile lui cele mai bune
Ci operele lui cele mai proaste!

Tudor Măinescu

ALB ȘI NEGRU

Din lumea celor ce creează
Cu slova asaltând zenitul –
les cărți ce se epuizează
Precum și cărți ce-și dau
sfârșitul!

Giuseppe Navarra

UNUI SCRIITOR FOTOGENIC

Profit de unicul pretext
Ce-l am a mă mira de tine:
Când poza ta e-așa de bine
De ce nu publici fără text?!

Mircea Pavelescu

* * *

Citindu-ți cartea ce mi-ai dat,
Am adormit;
Ce fericire! Am uitat
Ce am citit!

D. Teleor (1900)

ABECEDAR EPIGRAMATICO-LITERAR

Arghezi Tudor

Ceahlăul

Aflând și el odată de om și de poet
Se-nghesuie cu dalta să-i facă
un portret;
Vedeți-vă de treabă,
nu-i dreptul nimănuia!
Că i-a cioplit Ceahlăul
portretul și statuia.

Toba

Scula asta are mare căutare:
Niciodată golul n-a sunat mai tare.

Breslașu Marcel

Epiograma

Proporțiile unei epigrame
Nu sunt o scuză ci o exigență!
Pe terezie trage două grame
Dar gramele acelea sunt
esență!

* * *

Din orice copac al pădurii
Se poate ciopli un catarg,
Dar cruntul sărut al securii
E prețul plecării spre larg!

Caragiale I. L.

Unui filozof pleșuv

Măiastră-i Natura! În veci nu
greșește,
Ci toate le pune la loc potrivit,
Deasupra o Lună sub care domnește
O noapte adâncă și fără sfârșit!

Alexandru **D**onici

Pe mormântul unui doctor

Sub piatra asta zace
Un doctor învățat
Cu moartea lui, de
moarte,
Pe mulți el i-a scăpat!

Victor **E**ftimiu

Regele Carol II instalase statuia lui Carol I, reprezentat călare și fără chipiu

Când unu-i mort și altul
viu,
Eu din dilemă astfel scap:
Prefer pe-acel fără chipiu
Acelui fără cap!

Eugen **F**runză

Unui fătarnic

Gândeam atent privindu-ți fața
Și mă-ntrebam în sinea mea:
De ce-mi spui „Bună
dimineată!”
Când mi-o dorești atât de rea?!

Emil **G**ârleanu

Poetilor

Cât de lipsiți, săraci, ar fi
Acei ce veșnic se inspiră,
La ei oricând tot poți găsi,
De nu mai mult, măcar... o liră!

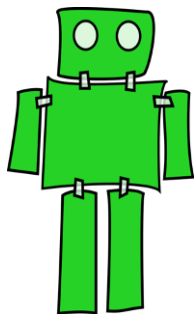

ALIEN 3,14

Venit de aiurea c-un car... mijlociu,
Un extraterestru cu coarne și trompă
E întâmpinat cu trompete și pompă
De *Ursa cea mare*, pe-un nor străveziu.

Sorbind plini de sete din... *Calea Lactee*
Cei doi începură să țese un plan
Din fir de păianjen tors chiar de Satan,
Ce-acolo sosise cu 7 fuzee.

De frică se-ascunde chiar Terra
sub Lună,
Cuprinși sunt de tremur
Saturn și cu Marte
Știind că intrușii sosiți de departe
Doresc tot Sistemul Solar să-l supună.

În timpul acesta, sărind un hârtop
Cu mândra-i rachetă, un brav android
Cu brațe de tablă și cap ovoid,
Juca Popa-Prostu' pe vechiu-i laptop.

Dar iată-l că simte atacul în trombă
Pe care străinii-l lansează pe-orbită
Și fără să ceară la centru vreo mită
Încearcă o contră cu o... tiribombă!

Mai jos, chiar pe Terra, trăia un voinic,
Erou fără teamă și fără prihană,
Ce-având de-nfruntat o perfidă prigoană
Era cam bețiv și, desigur, calic.

Acum când pericolul cosmic planează,
Trezit din beție de-o jună roșcată
(Iubita-i de taină nițel psihopată),
El simte cum cordul mai tare-i vibrează.

Astfel o echipă de forță se-ncheagă:
Voinicul, roșcata și cu androidul
Ce-aruncă în luptă chiar asteroidul,
Cules de pe Venus cândva, doar în șagă.

Când lumea deja-și programase-un
prohod
Doar peste 3-virgulă-4 secunde,
Eroii înving iar intrusul se-ascunde
Căci poate e rost de un nou episod...

Eugen Deutsch

AH, ANT... OLOGII

* * *

Vezi atâtea kilograme
Și te-ntrebi, chiar dacă riști:
Asta-n loc de epigrame
N-o fi strâns epigramiști?!

Ion Calboreanu (1940)

Unor antologiști

Bucățile antologiei
Și le-au dozat mulțumitor:
Au fost și epigrame bune,
Au fost și de-ale dumnealor!

Constantin Manolescu (1937)

DISCIPLINA LIBER CONSIMȚITĂ

- Ce-i prea mult strică! se înverșunează Boris Israelovici, deși nimeni nu îl contrazice. Și prea multă minte strică, dar și prea multă democrație strică. Nu spun că-i mai bună dictatura, dar așa, o doză mică, zău că ne-ar trebui... Ca să fie disciplină!

- Precis că ai pățit ceva, presupune Menașe.

- Personal n-am pățit nimic. Dar văd azi în autobuz un puștan, să fi avut vreo cinșpe ani, cum mănâncă semințe de bostan și scuipă cojile pe unde apucă. La început nu i-am zis nimic, m-am uitat numai sever la el, dar ți-ai găsit...

Nici nu m-a băgat în seamă. Dar când a suflat vreo două coji pe haina mea, i-am spus: de ce nu arunci resturile la coșul de gunoi? Și ce credeți că-mi răspunde? "Aici e o țară liberă, așa că fiecare are voie să facă ce vrea..." Măi băiete, l-am întrebat, acolo de unde vii tu, ți-ai fi permis treaba asta? Zice el: Acolo mă arestau pentru mai puțin, așa că de aia am venit aici, să fiu liber!

- Da, zice Menașe, puțină disciplină n-ar strica,

- Păi, ce vă spun eu? Noi suntem altă generație, știm ce e aia disciplina liber consimțită... Nu pot să uit un caz, când am fost la Brno, în Cehia. Eram așa, cam vreo douăzeci de tovarăși, toți cu munci de răspundere, sindicaliști din diferite domenii, producție, cultură, comerț, unu și unu... Acolo, la Brno, au un mare hotel internațional care chiar așa se cheamă "Hotel Internațional" și pentru delegația noastră a fost repartizată o parte de etaj..., ceva elegant, camere cu două paturi, cu baie, foarte frumos... Așa că după ce ne-am luat cheile de la recepție, am urcat la etajul nostru și ne-am luat camerele în primire. Eu fusesem repartizat cu un tovarăș, Serghei Ivanovici, care venea din partea cooperăției meșteșugărești, un tip cult și instruit. Și se duce Serghei ăsta în baie pentru o nevoie, dar se întoarce mai repede decât aș fi zis și-mi spune: Closetul nostru e sigilat, nu știu de ce. Mă reped și eu și, ce credeți, chiar așa era, ba mai mult, și chiuveta era barată de o fundă pe care scria ceva în câteva limbi. Hai să mergem la vecini, îi spun eu și săracul Serghei nu așteaptă mai mult, fuga marș, se repede urgent la ăia, dar ce credeți? Sigilat și la ei. Devenea stare de urgență!

- Ce vorbești, dom'le, face Menașe.

- Chestia începuse să miroasă urât, înțelegeți?

- Ba bine că nu...

- Ne gândeam că e un sabotaj la mijloc, cehii ăștia au fost elemente nedisciplinate întotdeauna. Așa că ne-am dus la șeful delegației. Șeful a constatat că nu numai la noi, dar și la el... Și la ceilalți... Pe scurt, era sigilat closetul la toți...

- Și ce ați făcut?

- În primul rând s-au împărțit sarcinile. Unul s-a dus să caute un closet liber pe etaj, în afara camerelor. Altul a luat legătura cu direcția, iar șeful a telefonat la consulat să ceară instrucțiuni... Până una alta, s-a votat să coborâm doi câte doi la restaurant, la grupul sanitar de acolo și să ne rezolvăm problemele, să ne spălăm pe dinți și celelalte..

- Dar sigiliile?

- Nimeni nu a încercat să le rupă, nici măcar nu ne-a trecut prin cap așa ceva, oricât de presantă a devenit chestiunea. Disciplină... Noroc că între timp, cei de la conducerea hotelului au trimis un om special să le ridice, S-a dovedit că nu era un sabotaj, ci o neînțelegere și problema s-a mușamalizat frățește.

- Dar ce a fost totuși?

- Ei, după atâta vreme nu mai are importanță. Eu am vrut numai să arăt ce înseamnă disciplina liber consimțită. Că în rest, de fapt..., pe banderolele alea scria ”dezinfectat” pe mai multe limbi, dar uitaseră să scrie și pe rusește.

Dorel Schor

AFURISISMELE LUI CULIȚĂ

*Nu încapă în spațiul locativ – e plin de sine.
Poți muri de ciudă că zeii sunt nemuritori?
Cu un zero nu se face primăvară, dar cu mai multe... milioanele.
Lecția despre greșeli se învață repetând-o?
Un talent nevalorificat devine... povară.
Omul potrivit la locul potrivit... cu șpagă.
La beregata iubirii în căsnicie, des se avântă dulăul – divorț.
Un cap cu lauri nu-mi spune că e deștept, ci decorativ.
Valoarea inimii e dată nu de numărul de cuceriri făcute, ci de statornicia lor.
Lapsus? Memoria ... datornicilor.
Dintre adevărul bâlbâit și minciuna sâsâită, prefer realitatea brută.
Bârfa nu ocrotește și nici nu apără adevărul, cu minciuna.
O carte citită face cât un pisc de munte escaladat.
Râsu'–Plânsu' – două lacrimi ca două picături de rouă pe fața umoristului.
Marea grijă a femeii obeze e să nu aibă pe ea nici o scamă.
Trage... la cântar.
Culmea iubirii: săgeata lui Cupidon să ucidă din dragoste.
Viața este un vis. Unii încă mai dorm... în scaune.
Bețivul conchise: „Paharul fără vin e ca înmormântarea fără popă și nunta fără lăutari”.
Tăcerea e de aur. Sic! Dacă s-ar ști și de câte karate...
Ics n-a ratat în viață nimic, nici chiar drumul spre... ratare.
Muzele sunt ca femeile, unele te ridică, altele te coboară.
La umbra partidului de la guvernare mișună și prosperă lupii... interlopi.
Poezia se servește cu creierul și se simte... cu inima.
Nu știe stânga ce face dreapta? Sic! Ambele, de cele rele... se spală.
Bârfa: un act care te îmbrățișează prin față și prin spate îți dă cu piciorul.
Fuga lui de răspundere e a secolului XXI... ca viteză.
Tot dându-se în vânt după femei, a devenit... ciclon.
El o duce pe ea cu mașina, iar ea pe el cu preșul.
După ce a cheltuit evantaiul de sute... s-a răcorit.
Unii te strâng de mână cu plăcerea cu care te-ar sugruma.
Culme: să cioplești lemnul și să rămâi necioplit.*

Nicolae Viziteu – NEVE

Block-buster super-horror

O jună, fostă sex-simbol,
Și-amicul ei, un voinicel,
Făcând prin noapte un ocol
Se pierd și-ajung la un
castel.

Deși avertizați de-un "sol"
Ce-aduce-o ploaie cu
găleata,
Mânați de "gândul cel frivol"
Tot au intrat... cum vruse
fata.

Pătrunși timizi în vastul hol
Au fost tratați,
cu multă gomă,
Cu ceai de izmă într-un bol
Servit cu fast de o...
fantomă.

Apoi, conform c-un protocol
Semnat de grupul de turism,
S-au întâlnit cu... dracul gol
Ce, lângă foc, făcea nudism.

Curând Dracula intră-n rol
Și, vrând pe oaspeți a-i
înfrânge,
Le-ofer-un abundent rasol
Din colți mici de vampir... în
sânge.

Alături, mustăcind domol,
Un negru, fioros, cotoi,
Ciocnește-o cupă cu formol
Cu un impertinent strigoi.

Programul are și-un viol,
Mici scene "tandre" de tortură,
Un chip mâncat de vitriol
Și... tot ce trece de cenzură!...

Dar în final, cu self-control,
Eroii, ciugulind mici cepe,
Rezolvă totul c-un pistol
Ce-aruncă spre-adversari
cu... țepe!

Eugen Deutsch

AFORISME EPIGRAMATICE

Lumina

Lumina e o taină rară,
Neobosită drumu-și merge:
Pe foarte mulți cu umbre-i
șterge,
Dar face pe-alții să apară!
Al. Macedonski

Omul e măsura tuturor lucrurilor

Cu stilul ei de atic înțelept
Greșește atica învățătură!
Nu tot ce-i cu măsură e perfect,
Dar tot ce e perfect e cu măsură!
Al. O. Teodoreanu

REVOLTA ANDROIZILOR

Hârlău... Anul 5000, toamna, ceva mai târziu. Sediul central al corporației internaționale: Androizi Fără Limite, cea mai mare corporație de profil din lume...

Costel-sh (adică, seria Costel, varianta șef) era un android conceput special pentru a fi, numai și numai, director. Avea de altfel și un corp, așa mai cilindric și mai voluminos, o voce mult mai puternică decât a tuturor celorlalte modele, plus o programare specifică pentru un comportament foarte arogant, mârălănesc, irascibil și permanent nemulțumit. Conducea cu

braț de fier (mai bine zis, din aliaj de titan) acest colos care asigura producția mondială de androizi și roboți. Practic, întreaga omenire depindea de bunul mers al acestei industrii, singura de altfel, mândria vrednicilor locuitori ai acestui ținut de legendă... Numai că, în această minunată zi, Costel-sh era furios foc și se plimba prin birou scoțând flăcări albastre pe nări. Ca să nu facă vreun scurtcircuit, scoase de sub birou o sticlă cu ulei de prune și trase un gât zdravăn. Apoi se auzi un sunet ca și cum ai fi aruncat șuruburi într-o cratiță. Costel-sh râgâise. Circuitele interne îi semnală o lipsă de fier în instalații. Luă din ficher un pumn de șaibe prăjite cu sare și începu să le spargă în dinți. Șaibele astea erau specialitatea androizilor tip Pardailan-j (jmecher) produse în cuptoare cu plutoniu manglite de la americani. Din când în când, pentru lubrifiere, mai ardea câte un gât din uleiul cel frumos aromitor și mai slobozea câte o compunere suburbană (ei nu erau programați pentru a înjura, programatorii fiind niște bieți intelectuali foarte mărginiți) de mare impact emoțional (pentru un eventual public uman).

Acum este bine să aflăm că androizii, ba chiar și roboții, erau construiți, normal, după chipul și asemănarea creatorilor, respectiv a oamenilor de pe acele binecuvântate meleaguri, iar succesul lor de piață reflecta tocmai faptul că, în subconștient, întreaga omenire își dorea să fie la fel precum cei din Hârlău, chiar dacă, în preistorie, cam criticaseră modul de viață al acestora. Atâta doar că mașinilor li se introdusese o aberație comportamentală piratată de chinezi de la nemți. Munceau ăștia pe rupe! Nici nu concepeau, indiferent de categorie, specializare și abilități, să tragă chiulul, sau o țigară de trei ore pe timpul serviciului, care dura conform programării, douăzeci și patru de ore, din tot atâtea calculate pentru o zi. Chiar dacă pe timpul activităților mai pierdeau câte ceva, cum ar fi capul, sau o mână, nu tăticu', ei continuau cu îndeplinirea sarcinilor! Băăă, nici pe vremea ăloră de acum trei mii și ceva de ani, când se vorbea de îndeplinirea unui program de cinci ani, în patru, nu se mai pomenise așa ceva! Mă rog, era vorba totuși de niște mașini stupide!

Dar ce făceau oamenii în aceste vremuri în care bogăția socială era vizibilă pe toate drumurile, iar munca o preocupare a roboților? Ei bine, oamenii își vedeau, în sfârșit, după mii și mii de ani, de activitățile pentru care fuseseră ei creați! Adică: fițe prin cârciumi cu țoale de firmă cât mai

haioase, fițe pe șosele cu mașini bengoase, fițe în concedii prin insule exotice, fițe în case de lux cu gagici de la televiziuni, fițe în jacuzzi cu aceleași gagici cu capul sub bulbuci, fițe la shopping, deci, în general, fițe! Bine, mai erau și niște înapoiați care citeau, sau scriau cărți, poezii ori piese de teatru, însă lumea, aia bună desigur, îi privea cu îngăduință, chiar cu milă am putea spune, deoarece societatea era una perfect democratică, deci foarte tolerantă. Mai ales că, sărmanii mutanți erau destul de blajini, umblau mai mult beți și nu făceau nici un rău nimănui fiind mulțumiți cu ceva resturi de la mesele oamenilor adevărați.

Costel-sh, mai rase o dușcă și, deoarece își făcuse un plan, răcni cu circuitele încinse, senzorii înroșiți și puțin cam săriți din locașuri:

- Costeliii-c, Costeliii-c, bă, n-auz' bă, fire-ai al Remat-ului să fii și dar-ar țâganii cu autogena-n tine să deie! Vină, băi, pân' la mini, c-am șeava di vorghit cu tini, aiii!!

Costel-c (un android specializat pe funcția de comisar) intră în birou, cam răvășit și cu șuruburile de la prohab slăbite, căci tocmai verifica ideologic o androidă cam proastă, de la țară, care voia ea, cu orice preț, să se dedice muncii în industrie, deși avea specializare în adunat cartofi. Însă făcuse totuși o bună impresie și după testele de rigoare constatase că părea destul de aptă pentru o policalificare.

- Da' șiii ai șăfu', și ti strofoși atâta, ardi șeava, sau șiii ai, di n-ai chicăturî di rabdari?!

- Băi, tov Costeli-c rabatează bilingheru' căț' atârni și ti afectează la estetic, apo' fii atent coale-șă la mini cî-i groasă rău di tăt ai, baieti!

Tov Costel-c execută instrucțiunile primite și rămase cu senzorii beliți ca să prindă explicațiile șefului. La ei nu exista prefăcătorie, prin urmare, ce auzi îl băgă în trepidaj.

- Băi, Costeli-c, io mă tot gândiesc di la o vreme, cum piulița mă-sii, am ajuns noi niști ființi superiori, sî hăim ca niști boi, pi rupti, pientru excrementili istea di coloidali nemerniși, plini di boli și di putrezășiuni, cari habar n-ari di n'ica, da' o duși ca la hotel di șinși steli pi schinarea noastră, ai!?

Lichidul hidraulic din conductele de revoluționar profesionist ale androi- dului Costel-c începu să fiarbă, iar pompa de presiune îi zvâcni de furie. Șeful său avea perfectă dreptate, însă cum el nu fusese programat să gândească indepen-dent, ci numai la ordinele partidului, spuse răspicat:

- Io propui sî-l chiemăm pi omu' nostru di încrediri, Vasăli-mm!

Roboții din clasa Vasile erau muncitori, deci, ei cu atât mai mult nu gândeau, ci munceau la ce li se dădea ca sarcină, fără să-și pună întrebări proteste. E drept că uneori intrau în grevă, dar și asta era pe bază de program ca să nu se piardă tradițiile. Unora dintre ei însă, cu timpul, începea să li se fâlfaie de muncă și o dădeau pe vorbit fără rost, prin urmare promovau, șefi de sindicat, adăugându-li-se un grad de „m” în plus. Adică, treceau la clasa: „modernizați”. Erau considerați cumva mai perfizi decât cei rămași la menghină, iar cei din clasele Costel-sh sau „c” se foloseau de această virusare a programului inițial și-i foloseau după bunul lor plac pentru a îndeplini felurite misiuni murdare. Mai precis pentru a-i manevra, de-a valma, pe toți cei din clasele Vasile (muncitori necalificați), Gheorghe (țărani săraci și total dependenți de uleiul de prună), Jean (lichele și

pușcăriași), Pardailan-j (alt gen de lichele, dar mai cu ștaif), Bobu-p (poliție), și alții, funcție de nevoi.

Directorul apăsă pe un buton, evident roșu, care transmise, în subcuantic, ordinul către Vasile-mm de a se prezenta urgent la birou. Peste cinci secunde acesta se teleporta și, luând o figură importantă, așa cum trebuie să arate orice lider sindical din istorie, spuse:

- Șefu' și tre sî fașim, uăii?! Dăm la cap f-unuia care vrea vaselină pentru copchii, spargem f-un investitor care vrea sî baji banu' ca sî ni trimită în șomaj, sau pregătim una mititicî, așa di sanchi, ca sî vazî lumia cî și tari suntiem noi!?

Costel-sh și Costel-c îl priviră cu drag și admirație... Păi, cu asemenea supuși, nu ai de ce să te temi! Îl puseră în temă cu problematica dezbătută anterior și-i atraseră atenția asupra caracterului strict secret al operațiunilor. Bătură apoi palma! Viitorul fericit al planetei era pentru ei singura rațiune de a fi!

Peste două zile androizii și roboții din toată lumea intrară în grevă. Da' ce grevă! Până și menajerele, niște androide cu forme care imitau perfect miss univers-urile din ultimii trei mii de ani și erau folosite în mod complex de oameni, se purtau ca niște proaste, vărsau găleata cu zoaie în salon când aveai musafiri, ardeau mâncarea pe foc și, cel mai grav, nu mai răspundeau solicitărilor speciale, spunând că le doare circuitul superior. De fapt le dura în cu totul altă parte, fiindcă circuitul superior era așa numai de formă, fiind complet lipsit de importanță pentru sarcinile pe care le aveau ele de îndeplinit.

Jalea cuprinse întreaga umanitate, mai ales că de la o vreme androizii Bobu-p, singurii înarmați, nu mai trăgeau în cei din clasa Pardailan-j, ci se făceau că greșesc ținta și culcau la pământ mii de oameni, apoi râdeau de se prăpădeau la cârciumă, îndopându-se cu pastile de uraniu și ulei din semințe de cânepă indiană. Ca să nu mai spunem că toată suflarea androidă luase obiceiurile oamenilor și se lăfăia acum în vilele acestora, pe iahturi, cu mașinile lor sport, ba chiar și cu unele vedete de televiziune care, cu acest prilej, au dovedit o totală lipsă de caracter și o condamabilă indiferență față de casta superioară de care aparțineau.

Dar ce făcea în tot acest răstimp rasa superioară!? În prima fază, când războiul părea definitiv pierdut, o tuliseră în munți pe la cabanele de vânătoare, însă nici aici nu erau în siguranță. Clasa Vasile-m, care construise cabanele, împreună cu clasa Gheorghe-ț, Jean-l, dar și Bobu-p, organizaseră echipe de comando urmă- rindu-i cu înverșunare, întrucât considerau că și acele bunuri aparțin tot celor care le-au construit, nu paraziților infecți care le foloseau în mod abuziv. Ce era când intrau în acțiune, nici nu mai trebuie să amintim! Înverșunarea muncitorilor, ceva peren în istorie, plus metodele de jaf ale celorlalte clase la care se poate adăuga și brutalitatea exemplară a clasei Bobu, dădea deja naștere unor nemuritoare legende. Disperată, omenirea, atât cât mai rămăsese din ea, porni contraatacul! Descoperiseră modul în care puteau lupta eficient împotriva armelor din ce în ce mai perfecționate ale androizilor. Jetul de oțet! Îi atrăgeau în ambuscade și vărsau pe ei oțet, deoarece acesta nu figura în meniurile actuale și putea fi destul de ușor de procurat de la foștii patroni de restaurante. Captură astfel armele clasei Bobu, și cu puțin înainte ca androizii să-și perfecționeze

învelișurile și metodele de evitare a coroziunii, erau deja înfrânți, făcuți bucăți și trimiși la topit.

Bucuria victoriei nu a durat însă prea mult! A apărut urgent întrebarea: păi, ș-acu' ce dreaku' facem!? Că doar nu ne-om apuca de muncă! Războiul, hai, e o îndeletnicire nobilă! Da' munca!? Nu-i de noi! Așa că, imediat s-au luat măsurile necesare repunerii în funcțiune a industriei producătoare de androizi cu diferite specializări. Primele produse apărute au fost, explicabil, menajerele pe care unii gospodari, din diferite motive, le ținuseră deșurubate pe sub paturi, sau prin garaj, iar acum le reasamblaseră cu multă grijă și chiar tandrețe. Că doar nu era să petreci o seară romantică cu nevasta!

Undeva, sub niște grămezi de moloz și fiare arse, contorsionate, rămășițe ale vechilor uzine, ochii roșii încă ai fostului director Costel-sh licăreau. Lângă ei, clipeau și ochii verzi, fosforescenți, ai fostului comisar.

- Băiii, tovule,ăștia habar n-are că noi putem s-o ducem așa mii dă ani! Șii, la o adică, cân' ni vini nouă bini, ne riegrupăm și i-am spart! Hai, bagă, acușăca o „Internaționala” sî trieacă vriemea mai ușor!

Mihai Batog-Bujeniță

SONETUL VISCOLULUI

În geamuri bat cu degete din neaua
Cu care-acopăr spații necuprinse,
Iară pe culmile ce par ne'nvinse
Troiene-așez precum drumețul șaua.

Pe buză vă îngheață zeflemeaua
Când alarmate știri, anunță prinse:
Tractoare, pluguri sau mașini deprinse
Cu lupte doar prin fulgi ca floriceaua.

Nu-s case-n care focul să trosnească
Pe priciuri reci zac babe degerate
Trăgând de-o țuică să se încălzească

Și-n crâșme stau țărani cu chip de iască
Ce-așteaptă-n lungi tăceri înfiorate
Să vin-armata să-i dezăpezească!

CĂZUT LA DATORIE

Cum m-am apă, nici săpun,
Doar restanțe la chirie,
Despre mine pot să spun,
Că-s căzut la datorie.

SONETUL VÂNTULUI

Speranțe-adie-n vânt de primăvară
Că s-or ivi, timid, iar ghiociei,
Că-n piață se vor ieftini și mieii,
Iar ciorile-au plecat în altă țară.

Vedea-vom vaci bălțate cu vițeei
Ieșiți din grajduri pe tăpșan, afară,
Să pască iarbă crudă, vag amară,
Și veseli să își sune clopoțeei...

Femei visând o dulce-abandonare,
Ce numai din priviri pot să te tune
Și de infarct rapid provocatoare...

Dar cred că voi vedea și lăcrămioare
Diseară când iubitei îi voi spune
Ce tare-mi bate vântu-n buzunare!

NU, DATORIIOR!

Să nu fac vreo datorie;
Am jurat la tribunal!
Nici la bănci, ori băcănie,
Nici în patul conjugal.

Mihai Batog-Bujeniță

EVENIMENT!

***Cu scuze pentru întârziere, deși nu ne aparține,
vă prezentăm un eveniment, de excepție.***

*Duminică 23.06.2013, cu prilejul lansării volumului de
epigrame: **Epigrame Ireverente**, în sala de festivități situată
la 318 Bayview Ave., Toronto, autorul, domnul Sorin
Finchelstein, a susținut, în compania soției, Iolanda
Finchelstein (născută Trifu) un mic recital (duel) epigramatic
în amintirea celui care a fost revigoratorul mișcării
epigramatice românești contemporane, marele Mircea Trifu.*

Iolanda Finchelstein a recitat din Mircea Trifu Și replicile „ginerose” ale lui Sorin Finchelstein

UNEI FEMEII APRIGE

Mi-aș da un an din viață chiar acum
Ca soacra mea, Napoleon să fie,
Și, întâlnind un Waterloo în drum,
S-o văd și eu... pierzând o bătălie.

ARSENALUL IUBITEI

Doi ochi frumoși, un nas, o gură,
Un păr bălai, de porumbiște,
O față limpede și pură,
Un mijloc strâns și... niște..., niște...

RESEMNARE

Nevastă-mea, sensibilă oricum,
Are-un miros, ceva de speriat...
Chiar șapte țuici de-aș trage dup-un fum...,
Și tot mă dovedește c-am fumat

CIRCUMSPECȚIE

Sub umane auspicii,
Înfloresc concepte stranii...
Nu-ți verifica amiciei...,
Că ți se-nmulțesc dușmanii

De vrei să mai și piardă, soacra ta...,
Nu-i trebuie destin de corsican;
Doar fă-o să se-arate prin Vitan...;
Acolo, face legea soacra mea.

„Doi ochi frumoși, un nas, o gură”,
Le bagi, așa, de umplutură;
De-ai prinde-o tu pe porumbiște,
Doar ce te-ai pierde-n „niște, niște...”

Te înțeleg, și-a mea mă sperie nițel:
Când mă întorc, în zori, din „deplasare”,
Chiar șapte fumuri de-aș fi tras pe nare,
Ea tot adulecă mirosul de... Chanel.

Te știu epigramist prolific,
Logician de neînvinș...;
Deci, argumentul m-a convins:
Amice, nu te mai verific...!

FILOZOFICĂ

Din câte adevăruri s-au tot spus,
Acesta-i poate cel mai realist;
Deviza locatarului de sus
E-ntotdeauna...: „Tropăi, deci exist!”

LA MORMÂNTUL UNCHIULUI

Cu chipul ca de gheață,
Nepotul, în genunchi,
Gândește trist că-n viață...,
E prea puțin un unchi.

VARIANTE PITAGOREENE

Doamna Ygrec și-a cuplat
O catetă la bărbat,
Căci – se pare – o amuză
Starea de... ipotenuză.

Iar tipul ce deasupra-mi s-a mutat,
O cameră teribil de imundă,
Sloganul clasic iarăși l-a schimbat –
Există, doar atunci când mă inundă.

L-oi trage tu-n țăpușă,
Dar eu îi știu aleanul,
Căci am și eu, sărmanul,
O *singură*... mătușă.

Iar soțul *pitagorizat*
Nu pare-a fi scandalizat,
El declarând, chiar ieri, la bar:
„Îmi este... *perpendicular*!”

Desen de Cristi Vecerdea

FEMEI... FEMEI

* Femeile au toate defectele: sunt cheltuitoare, sunt bârfitoare, sunt superficiale și mai sunt și frumoase pe deasupra. (Paul Morand)

* Femeilor le plac bărbații plinuți... în zona portofelului. (Kay Ingram)

* Spun unii că e mai bine să faci dragoste decât război, dar dacă aveți chef de amândouă, căsătoriți-vă! (Jerry Seinfeld)

* Căsătoria provine din dragoste așa cum și oțetul provine din vin. (Lord Byron)

* Femeia ar fi mai fermecătoare dacă am putea să-i cădem în brațe fără să-i cădem în gheare.
(A. Bierce)

* Căsătoria este o legătură între o persoană care nu-și aduce aminte niciodată aniversările și una care nu le uită niciodată. (Ogden Nash)

* Când te căsătorești ai nevoie de un martor. Ca la orice duel. (Sacha Guitry).

* Uneori e greu să spui dacă într-o casă conduce bărbatul, femeia, soacra sau bucătăreasa. Totuși, câinele casei știe întotdeauna cine e șeful. (Marcel Pagnol).

* Dragostea e ca duelul: dacă te atinge, te rănește. (Tristan Corbiere)

* Sunt de acord cu obiceiul care spune că bărbatul trebuie să sărute mâna femeii când o întâlnește prima dată. De undeva tot trebuie să înceapă. (Sacha Guitry).

* În materie de dragoste fizică, astăzi, hainele jenează mai mult decât principiile.
(Philippe

Bouvard)

* Soarta favorabilă e ca femeia: dacă nu profiți de ea când îți iese în cale, mâine n-o mai prinzi, că a avut-o altcineva. (Napoleon)

* Cine știe să descifreze privirile femeilor, nu mai are nimic de învățat.
(William Shakespeare).

* Bărbatul a fost creat înaintea femeii ca să apuce să spună și el câteva cuvinte fără să-l întrerupă nimeni. (Jules Renard)

* Bărbații vor să fie prima dragoste pentru femei, în timp ce femeile vor să fie ultima dragoste pentru bărbați. (Oscar Wilde)

* Plăcerea din dragoste ține doar un moment, durerea din dragoste ține o veșnicie.
(Autor necunoscut)

* Orice femeie poate să mimeze singură că are un orgasm, dar numai cu ajutorul unui bărbat poate să mimeze că este îndrăgostită. (Woody Allen)

* Un spectacol de operă este ca o femeie inteligentă: costă mult, e greu de înțeles și nu poți spune nimic rău despre el fără să fii considerat mitocan. (Cleveland Amory)

Femeia nu poate trăi fără oxigen, iar bărbatul nu poate trăi fără femei. (Pierre Desproges).

* Dacă soțul și soția merg împreună pe stradă, cel care merge mai repede e mai supărat.
(Victor

Borge)

* Poate că gelozia le plictisește pe femei, dar lipsa ei le omoară de-a dreptul. (Alfred Capus)

* Vă plac femeile geloase sau altele? Care altele? (Pierre Doris)

* Când o doamnă refuză, trebuie să fie discretă. Când nu refuză, bărbatul trebuie să fie discret.

(Jean Dolent)

* E imposibil să ghicești câți bani are de gând să cheltuie o femeie. (Albert Willemetz)

* În dragoste, unii fac, alții vorbesc. Mai bine tac și eu. (Pierre Desproges)

* Când o femeie are darul de a tăcea, are precis și alte calități ieșite din comun. (Corneille)

Text preluat de pe internet, cu mulțumiri.

PSIHO-LOGICE

FATA MORGANA

(Parodie după „Trecut”, de Gh. Pârja)

La ce te uiți? De-arunci privirea
Sperând vânarea unei vulpi,
Prin ochiul tău mimând iubirea
Doar speri din trupul ei să guști

Atât. Zadarnic stai la pândă,
Cu-atâta spațiu între voi,
Când gura ei e prea flămândă,
Nu de-un cocoș răpus de ploii

Ce greu mândria-și mai menține
De fluxul vremii erodate.
La ce te uiți? De speri că vine
Să te răsfeți cu dulci păcate,

E doar a ta închipuire
Ce prea perfidă te-a întors
Cu gândul iar la nopți senine
Acum când toate-ți merg pe dos

Și-n vin de cauți vreun miracol
Să-l faci să zboare, el pieziș,
Țintind al florii receptacol,
S-ar pierde sigur în frunziș.

FILANTROP

Cu bani ajută, simte că-i măreț,
Mai darnic cu săracii altul nu-i,
Ar da și tot ce are mai de preț...
Dar cine și-ar dori prostia lui?!

IUBITEI

Îi dai orice și chiar de-și joacă rolul
Mai greu, tu n-o lua ca pe-un afront;
De-o faci cu drag, să știi, din suflet golul
Va fi nimic... pe lângă cel din cont!

CHIAR DACĂ DRAGOSTE NU E...

De-ar fi să-ți amintești măcar un pic
Din ce trăit-am amândoi cândva,
Cum poți să spui că nu a fost nimic,
Când totuși, între noi... era ceva!?

RECORD

Sînt ferm convins că-n anii următori
În cartea cu recorduri se va scrie,
Că-n număr mult mai mare, scriitori
Apar la noi... cînd ies din pușcărie.

PARLAMENTARI

Cînd doar în aparență somnu-i fură,
Chiar dacă n-ar reține niciun pic,
Ei au atîta rațiune pură,
De trag concluzii, practic... din nimic!

COMPATIBILITATE

„Săpînd” și prin statistici an de an,
Conchid – și nu cu inima-ndoită –
Că pe-un vlăstar de politician,
Dă rod mai bun... prostia altoită.

Gheorghe Bălăceanu

Mulțumirea electoratului

N-am dat votul în zadar,
(Se cunoaște după șuncă).
Ieri, regim alimentar
Iar acum... regim de muncă.

Unui preot ales primar

Cu părintele în frunte
Vom avea victorii multe:
Vor trăi ca-n „rai” toți fiii
Atât morții cât și viii.

Primari care se cucoșesc

Admirându-și creștele
Cocoțați în primării
Își înfoaie PeNeLe
Visând la găinării.

Patrioții de azi

Cei ce cred în datul sorții,
Cei mai patrioți, sunt morții:
Cât de bine ar-fi „afară”
Nu pleacă din mama-țară.

Sistemul educațional românesc

Știe astăzi și școlarul
Că sistemu-i reușit,
După cât de burdușit
Are proful buzunarul.

Evoluție

În anii de-nceput când viața și-a unit:
El medic în „Interne”, ea asistentă „mit”.
Acuma pe sfârșite, cu viața de tumult
Ea medic, de „Interne”, el asistent
demult.

RONDELUL CORUPȚILOR

Să nu uite de pământ
Toți acei acoperiți,
Ce se simt ca favoriți
În al vieții lor frământ.

Cu minuni, minciuni, avânt,
Pile, rude, legi, iubiți,
Să nu uite de pământ
Toți acei acoperiți.

Au degeaba jurământ
Pentru drepturi și hoții.
Toți ajung într-un veșmânt,
Unde nu se-nvârt hârtii.

Să nu uite de pământ.

RONDELUL PĂTAȚILOR

Peste tot găsim pătați,
C-așa-i omul înăscut.
Secolul deja-i vândut
Cu sau fără vinovați.

Locul poate-i cunoscut
Pentru cei impricinați.
Peste tot găsim pătați,
C-așa-i omul înăscut.

În Iran sunt amputați
Cei cu astfel de trecut.
La români deși-s rebut,
Mulți ajung chiar deputați.

Peste tot găsim pătați.

Ioan Hodaș

**O relație extraconjugală seamănă
cu bungee-jumping-ul**

Când sângele la cap se-adună
Și, neavând prea multă minte,
Te-arunci cu capul înainte,
Măcar să fie coarda bună.

Rezistență acerbă

Femeia asta, oameni buni,
E o belea, vedeți și voi
Că, iată, o curtez de luni
Și n-a cedat, deși e joi.

Legenda Meșterului Manole

Legenda asta prea frumoasă,
Descrișă-n modul captivant,
Ne demonstrează că-ntr-o casă
Soția-i cel mai bun liant.

Buturuga mică

De mă-ntrebați, la o adică,
Eu cred că-i o exagerare:
Nici buturuga n-a fost mică,
Nici carul chiar atât de mare...

Mintea de pe urmă

Eram puștan, era frumoasă,
Mă ofticam că nu mă lasă,
Azi sunt căsătorit cu ea
Și ce n-aș da de m-ar lăsa!

Unei prietene ecologiste

Fiind copilă ea visa
Că animale va salva
Și-un dobitoc tot a salvat
Fiindcă nu s-a măritat.

Revelație

În librărie, ieri, la MALL,
Am dat de cartea ta anostă
Și, cumpărând-o cu un pol,
M-am dumirit – prostia costă...

**Unui confrate la debutul
editorial**

Din volumul propriu-zis,
Ce l-ai răspândit cu mia,
Nu m-a iritat ce-ai scris
Cât m-a iritat... hârtia.

**Epitaf pentru un pasionat de
safari**

Zace-aici vecinul Nilă,
Vânător ca el mai rar,
Omorât de o gorilă
... La ieșirea dintr-un bar.

Unui absolvent

Fugea de cursuri ca de boală,
I se păreau cam monotone,
Și totuși a trecut prin școală
... C-o basculantă de cinci tone.

Nicolae Rotaru

CARICATURA BOOKLOOK-ASHA

IUBEȘTE ROMÂNEȘTE!

24 februarie 2014

C. PĂTRĂȘCAN

Desen de Costel Pătrășcan

REGIZORI ATIPICI

Teatrul românesc a cunoscut destui indivizi bizari. Mai ales din rândul actorilor. Regizorii, se presupunea, musai să fi fost echilibrați, serioși, prestanți și aplecați, cu imaginație, asupra textului. Ei nu puteau veni nepregătiți la repetiții. Nu aveau voie să facă mizanscena cum s-o nimeri. Trebuia să se impună în fața colectivului și a criticii.

Cu toate acestea, am cunoscut, am văzut „cu ochii”- cum ar spune Titircă, și două figuri incredibile de directori de scenă, oameni care au practicat meseria trei-patru decenii, neîntrerupt, fără să aibă... habar de ea!

Primul, să-i zicem **D.**, era un om abil. Un afacerist. Și un individ care știa să câștige oamenii importanți din structurile superioare ale conducerii culturii. A semnat sute de reprezentații teatrale profesionale, și alte câteva sute, de amatori (*Cântarea României* a fost mină de aur pentru el!). A montat la Radio și Televiziune. A făcut parte din jurii. A condus teatre. A șantajat/hărțuit actrițe. A umilit actori. A făcut sumedenie de afaceri necurate și, totuși, a scăpat de pușcărie.

Avea o metodă teribilă de-a închide gura detractorilor: avea spatele asigurat de Primul Secretar al județului cu care colabora. Repeta două zile, pleca, apoi venea la premieră și lua banii, plus aplauzele. Dar trecea întâi pe la culturnici și le propunea o emisiune tv elogioasă, despre județul respectiv. Incredibil, a rezistat multă vreme și, deși înjurat și disprețuit de confrăți, impostorul arghirofil își vedea liniștit de afaceri (spre exemplu, vindea țigări *BT* cu suprapreț, celor din teatre), cu cugetul curat și spor în toate.

O singură întâmplare emblematică vă povestesc acum, ca să vă convingeți; e autentică și o știu de la un biet actor, Titorel, care i-a căzut victimă.

D. era director la Teatrul din Constanța. Titorel, actor. Într-o zi, D. îl cheamă-n birou și-i propune un „ciubuc”(cum se zicea în teatre): să plece la Tulcea, la Teatrul Popular de-acolo, și să facă un spectacol cu amatorii. Va lua bani și niște pești mari, plus icre. Bietul comedian îl ascultă. Fuge la Tulcea, repetă o lună, scoate premiera și se duce la contabil să-și ridice onorariul: aici, surpriză! Banii fuseseră trimiși lui D. În schimb, va primi doi pești mari, în semn de consolare...

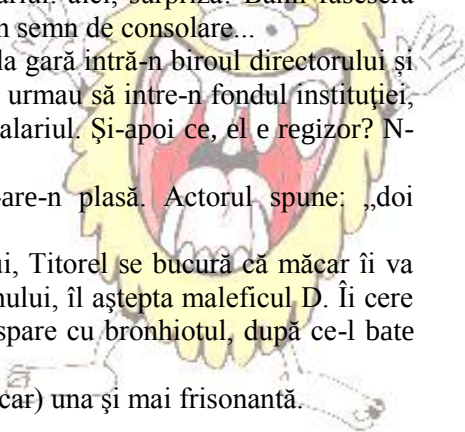
Titorel fuge, cătrănit, la Constanța, și de la gară intră-n biroul directorului și cere explicații. Cu tupeu, D. îl lămurește că banii urmau să intre-n fondul instituției, deoarece cât a stat la Tulcea, actorului i-a mers salariul. Și-apoi ce, el e regizor? N-are drept la onorariu!

Apoi, schimbând tonul, îl întreabă ce-are-n plasă. Actorul spune: „doi pești!”. D. replică: „unu-l lași la mine!”.

Ajuns la București, unde locuia mama lui, Titorel se bucură că măcar îi va duce bătrânei un pește mare. Dar la capătul peronului, îl aștepta maleficul D. Îi cere peștele, că are musafiri. Îi promite o primă și dispare cu bronhiotul, după ce-l bate amical pe umăr.

Cu altă ocazie, o să vă mai povestesc (măcar) una și mai frisonantă.

Bogdan ULMU

FEMEILE...

Păi cine-a zis că-i ne-nțelegătoare
Muierea, chiar a zis o vorbă mare!
Să-ți spun prin ce trecui ieri după-masă,
Când ajunsei și eu din târg, acasă:

Fusei plecat, eu și Florică, doi,
Cu Luna-n băț în șase pași vioi,
Și-așa o zi de market ce-am avut,
Că prazu' tot și aiu' l-am vândut!

Mă săturasem, muică, până-n gât,
De muncă eram frânt de tăbărât
Și cum avui și-o noapte tare grea,
Un pui de somn, să or, om mă făcea.

Parcai sub dud măgaru', nelegat,
(Florică mă-nțelege minunat!)
Cu Leana însă-i lucru de prisos,
Muierea le-nțelege tot pe dos.

Vreo oră cât vrusei să dorm în pat,
De patru ori, mă vere, m-a sculat!
Și îi spusesem clar, pe românește,
Că-l ... pe ăla care mă trezește!

REPROȘ

Când ai făcut maimuța, Doamne –
Ma iartă, dar Ți-o spun cinstit,
Cum Tu mă știi de-atâtea toamne –
Cu ea cam tare-ai fost zgârcit.

Fiindcă de atunci – pot spune –
Până-n prezent, e constatat
Că dumneaei, de-o iei pe bune,
Un pas n-a mai evoluat.

Nu zic de proaste maniere,
Că și azi cată ce-a ascuns,
Cu deștu-n nas și prin unghere
Unde lumina n-a pătruns

Și nici de faptul că, banana,
De câte ori și-a tot furat,
Nu s-a gândit că-i va fi blana
În saramură vreodat',

Ori când e vorba de bătaie,
Scandal prin junglă, tă răboi,
O face tot mereu de oaie,
Sărind ea prima la război

Și nici că alte dobitoace,
Nu-s pe departe cum e ea,
Ce... una spune, alta face,
Gândind cu totul altceva,

Ci-ți reproșez: ca bun Părinte,
De i-ai fi dat atunci, în pom,
Un gram măcar, în plus, de minte,
... nici azi n-ar fi știut că-i om!

Valeriu Cercel

Desen de Mihai Eugen Marinescu-MEM

PE ADRESA REVISTEI DE LA UN PRIETEN DIN ISRAEL

ÎN MOLDOVA

Sî „comiți” atîta epigramî,
Atîta poezîi și cu atîta foc,
Că în revista iast-a lu’ matali
Humoru’, nu îș mai gășăști loc.
Din Dorohoi și pînî la Sascut
E numa’ poezîi! Humor, ioc!
Deci nu ti supara, da’ eu mă... mut!

DE S-AR SCULA...

De s-ar scula din groapă Păstorel
Și ar ceti revista ce-i este dedicată,
V-ar face-un binemeritat catren
Și s-ar întoarce-n groapă de îndată.

Ioan Vlad Nicolau

TRUBADURUL IRONIC

DECLARAȚIA UNUI BIOFIZICIAN

Când simt că feromonii mă inundă,
E-un risc să sar lungimea mea de undă
Ucis de vreun amor ce mă-nfioară,
Chiar dacă nu e pentru prima oară...

Deci dacă sunt cuprins de magnetism
Și inima-mi suportă un seism,
Eu recunosc că sunt îndrăgostit,
Căci altfel cum mai pot să fiu iubit?

Iar când biocurenții m-au cuprins,
Eu știu că nu doarăștia m-au împins,
Ci doar iubirea, EA, bătu-o-ar vina!
Că EA e și efectul și pricina...

Dar cum eu simt normal ca orice om,
Chiar nu mă mai gândesc la feromon,
Ci la ispita buzelor carnale,
La sânul tău, sublim, rotund și moale...

DECLARAȚIA UNEI PIȚIPOANCE

Mi-am pus doar pentru tine silicoane,
Să fiu o Julietă cu „balcoane”,
Sub care tu să-mi cânti o serenadă
Și nimeni pe sub ele să te vadă...

Mi-am pus și-un tatuaj la loc ascuns,
La care doar prieteni au pătruns,
Și-un abțibild interesant pe șold,
Ce ar putea să-ți dea un mic imbold,

Să mă inviți și tu-n emisiune,
Să vadă lumea câtă pasiune
Depun când cânt și mă învârt la bară,
Așa, ca să mă vadă-ntreaga țară...

Iar tu fiind regizorul meu drag,
Aș vrea și-n patul meu să te atrag
Și înainte de filmări, și după,
Și-așa idila n-o să se-nterupă...

Dar astăzi eu voi face un „play back”,
Că vocea mea răsună dur și sec
Și n-aș vrea spectatorii ca să creadă
Că sunt „văcuța bleu” dintr-o cireadă...

Eu sunt „vedeta” care-n câțiva ani,
Am adunat alături zeci de fani,
Copii, ori tineri, chiar și veterani,
Nu cum zic alții că ar fi golani...

Și-apoi mai sunt vecinii de la bloc,
Ce îmi plătesc oricând un „show” pe loc,
C-așa avui în viață eu noroc,
Din „arta” ce-o prestez, să fac un troc...

Doru Melnic

Trei crai de la răsărit (Iași), Gheorghe Bălăceanu, Mihai Haivas și Vasile Larco, la festivalul de la Vișeu unde au dus tămâia creațiilor și s-au întors cu aurul premiilor.

București 16.05.2015, sala de conferințe ENESCU a Hotelului Ibis Nord. Adunarea Generală a Asociației Presei Sportive din România Din partea Filialei Iași-Vaslui au fost prezenți la AG a APSR de la București ziaristii Val Andreescu, Dan Teodorescu și Sorin Cotlarciuc care sunt și membri ai ALPI.

16.05.2015 Sala de festivități a Muzeului Unirii Iași. Distinsul nostru coleg, profesorul Vasile Deacon (în picioare), a lansat volumul: Un „hidalgo” întârziat: profesorul Ștefan Ciucureanu, închinat acestui ilustru filolog romanist al Iașului.

Și o parte dintre membrii ALPI care au participat la evenimentul mai sus amintit

Foto Rodica Rodean

23.05.2015. Sala „Haşdeu” a Bibliotecii Centrale Universitare. Colegul nostru Sorin Cotlarciuc, susţinut de membrii ALPI, şi-a lansat volumul de poezii Iluzii... iluzii în compania elitei poetice ieşene: Emilian Marcu, Valeriu Stancu şi Horia Zilieru.

17.05.2015. Sala de festivităţi a Comunităţii Evreilor din Iaşi. Membri ALPI invitaţi de preşedintele Comunităţii, domnul inginer-diplomat Abraham Ghiltman, la ceremonia sărbătorii Zilei Oraşului Ierusalim.

Foto Solo Rotenstein

01.06.2015. Sala de lectură a Bibliotecii Județene „Gheorghe Asachi” Iași. Eveniment de excepție! Lansarea volumului: „Șapte coline” și un recital al poetei Bianca Marcovici (Israel) originară din Iași. Au participat membrii Alpi și ai Asociației „Universul Prieteniei”, cei care au organizat întâlnirea, distinși membri ai Comunității Evreilor din Iași, alți invitați, printre care și maestrul Horia Zilieru.

Foto Solo Rotenstein

30.06.2015. Restaurantul „Panoramic” din Iași. Întâlnire de suflet cu îndrăgita scriitoare Francisca Stoleru din Israel însoțită de fiica domniei sale Silvana Mingersky. Pe primul loc au fost însă delicatesele spirituale.

30.06.2015 Festivalul „Eterna epigramă” de la Cluj unde am fost reprezentați de domnii Mihai Haivas, Vasile Larco și Sorin Cotlarciuc

17.07.2015. Eveniment cultural estival. La Centrul Cultural Multifuncțional Pentru Vârsta a III-a domnul Dan Teodorescu, membru APLI, a organizat expoziția internațională de arte vizuale: „Viziuni europene”. Au participat și unii membri ai ALPI care au susținut un foarte apreciat program de epigramă și poezie.

Foto Gabriela Cucinschi, membru ALPI

26.07. 2015 Pensiunea Bianca-Botoșani. Deschiderea Taberei de creație și recreație, eveniment organizat de Asociația Universul Prieteniei. s-a făcut cu prezentarea poetului Constantin Profit, inginer-oenolog, care apoi a oferit și un „recital” de vinuri elogios apreciat de distinsul public prezent.

Foto Carmen Marcean

Fotografie de grup a participanților la Tabăra de Creație și Recreație de la Botoșani aflată la a X-a ediție. Reputați academicieni, profesori universitari, eminescologi, poeți, prozatori, critici literari și editori, ba chiar și un regizor de operă, domnul Mihai Zaborilă, veteranul grupului, aflat la a-85-a primăvară. Lipsește organizatoarea, doamna Rodica Rodean care a fotografiat.

Luni 27.07 2015. Memorabila întâlnire a oficialităților orașului Botoșani cu participanții la Tabără. Veniți la eveniment, spre marea lor cinste, indiferent de culoarea politică semn că Eminescu este mai presus de micile noastre patimi omenești.

Foto Carmen Marcean

28.07.2015. Fotografie de grup la bustul poetului Mihai Eminescu din parcul cu același nume, una din mândriile, pe deplin justificate, ale orașului Botoșani

29.07.2015. Fotografie de grup în fața Muzeului Județean Botoșani unde au fost prezentate volumele editate de Asociație în colecția „Floare Albastră” iar doamna Lucia Olaru-Nenatti a susținut un excelent recital Eminescu intitulat Arc peste Timp împreună cu tânăra poetă Ana-Maria Gîbu.

29.07.2015 Seara. La pensiunea Bianca s-a desfășurat colocviul: „Talkbook” susținut de poetul Emilian Marcu și de prozatorul Mihai Batog-Bujeniță dar bine augmentat de excelentul vin al poetului Constantin Profir. În consecință, cum este și normal, evenimentul s-a bucurat de aprecierea tuturor participanților

UN OENOLOG PRINTRE POETI ȘI INVERS

CRIZANTEMA

Omul din ce-ar vrea să vadă,
Din oceanul vieții scos,
Toamna face o paradă,
Cu ce are mai frumos.

Când în globuri mici ca astre
Ea cu duhu-i etalează,
Parcă vezi cum mâini măiestre
Altă lume-atunci creează...

Și-adunând din multe fețe
Ale zeci de mii de sori,
Parcă vrea să ne răsfete
Cu-o pleiadă de culori

Subjugându-ne privirea
Să se scalde-n vraja lor
Și plăcut ne pierdem firea,
Cu-al lor dans amețitor

Când irumpe-n mici petale,
Scurt vibrând ca niște clape,
Muzica Măriei Sale
Sufletul să ni-l adape,

Toamna, în iubirea-i mare,
A creat o diademă,
Inefabilă splendoare
Ce-a numit-o... crizantemă.

MUNTE

Cel ce te-a creat pe tine,
Pus-a stâncă peste stâncă
Și topind ceva din sine,
S-a-nălțat din noapte-adâncă.

Mângâiat voind întruna,
Sărutat mereu de raze,
Le-a cules la braț cu luna,
În a sufletului vase.

Căți s-au vrut la fel ca tine,
Să-și ridice fruntea-n cer,
Și în haine smaraldine,
Să pătrund-al tău mister.

Căci ești mâna ridicată,
A acestui sfânt pământ,
Ce din bolta luminată,
Strânge boabe din Cuvânt

Și-ndreptându-ne privirea
Înspre porțile de sus,
Să rîvnim nemărginirea
Spunând tot ce-avem de spus.

POLITICA

Că ea promis-a cu fervoare,
Ca de popor să aibă grijă,
E drept, dar n-a făcut vreo floare
Și a rămas o biată tijă.

Cum vorba-i este ca o schijă,
Doar nu hrănește și ne doare,
Că ea promis-a cu fervoare,
Ca de popor să aibă grijă.

Dar cum iubire-avu pe stemă,
Desigur, la alegeri doare,
Că a rămas fără de culoare
Și a intrat la mine-n temă...

Politica nu-i criza(n)temă!

Constantin Profir

DIN CÂNTĂRILE VINULUI

NU SUNT CE PAR A FI

Nu sunt ce par a fi -
Nu sunt
Nimic din ce-aș fi vrut să fiu!...
Dar fiindcă m-am născut fără să
știu,
Sau prea curând,
Sau poate prea târziu...
M-am resemnat, ca orice bun
creștin,
Și n-am rămas decât... Cel care
sunt!...

Sunt cel din urmă strop de vin
Din rustica ulică de pământ
Pe care l-au sorbit pe rând
Cinci generații de olteni -
Cei mai de seamă podgoreni,
Dintre moșneni
Și orășeni -
Strămoșii mei, care-au murit
cântând:
"Oltule... râu blestemat...
Ce vii așa turburat"...
Dar Oltul i-a plătit la fel
Cum l-au cântat și ei pe el...
Și cum - mi-e martor Dumnezeu -
Astăzi, nu-l mai cânt decât eu!...

Pe mine, însă -
Ce păcat
Că vinul vechi, de Drăgășani,
M-a întinerit cu trei sute de ani,
Când fetele din Slatina
Cu ochii mari cât strachina,
De câte ori le-am sărutat,
M-au blestemat
Să-mi pierd cu mințile
Și datina,
Să nu mai fiu cel care sunt
Cu-adevărat,
Și ca să fiu pe placul lor,
Să le sărut doar la... culesul viilor,
În zvonul glumelor zvârlite-n vânt
Pe care Oltul, când le prinde -
Oricât ar fi de turbure -
Se limpezește
Și se-ntinde
Cu ele până-n Dunăre!...

La fel și eu, ca orice bun creștin,
Pe malul Oltului, cândva,
Mă voi întinde tot așa,
Când cel din urmă strop de vin
Îl voi sorbi tot din ulcica mea,
Nu din paharul de argint, al altuia -
Pahar străin!...
Și-abia atunci voi fi cu-adevărat
Cel care-am fost -
Un nou crucificat -
În vecii vecilor... Amin!...

Ion Minulescu

CULIȚĂ... CEL TARE ÎN PENIȚĂ RELOADED

A luat viața în serios, trăind în glumă.

După consumarea unei mari iubiri, a rămas flămând pentru restul vieții.

La început a fost cuvântul, pe care s-a așternut – UITAREA.

O banalitate are toate premisele pentru a nu rămâne anonimă.

Ferește-te de o dulceață de femeie – e diabetică.

Avarul conchise: „Între a fi sau a nu fi, prefer a avea”.

Mergând la medic periodic pentru control, ai șansa să mori... sănătos.

Cota de lene a fost repartizată după funcție – șefi și subalterni.

Suntem stăpânii faptelor bune și sclavii eterni ai celor rele.

El a trecut prin foc și pară... o pară mălăiață.

Mizeria umană e la ea acasă regină când pe tron stă un „gunoi”.

Ics a căzut prost în cap și, fiindcă nu-l are, îl doare în cot.

Nicolae Viziteu-NEVE

Desen de Nicolae Viziteu

Domnule prefect,

Vă scrie secretara primăriei Pleașca despre informarea circulară care ați cerut-o de am primit-o în această dimineață ca urmare a nopții ce a trecut băgându-vă în istorie negativ deși eu nu cred, că acolo e trecuți doar morții care a făcut câte ceva, ceea ce nu e cazul la dumneavoastră.

Domn' primar are probleme de securitatea muncii în comună, oamenii dorind să-l linguseze prin ungere cu acele nevoi inundate pe toate drumurile și să-l pudreze cu pene care deși ei știe că sunt bănuite de gripă aviară fiind pe calea aerului, nu se lasă deci s-ar putea să fie vorba de o tentativă de omor drept pentru care s-a retras în subpatul dumnealui personal neputând fi tras de nici un organ că aia s-ar putea fi violare de persoană intimă la domiciliu de aceea îmi dictează pe mobil cele ce vă informez.

Necazurile preîntâmpinate cu acele sinistrate care s-a ajuns la Oteveu ca niște vedete pop corn, sunt vechi de demult și ca să vedeți și dumneavoastră ce inundați răuvoitori și obraznici s-a născut pe aceste meleaguri de oameni dar tot ce s-a vorbit a fost în defavoarea lor și nu a lu' domn primar, crezând ele aceasta. Doresc să vă afirm că numita Dulcă Tanța zisă Suluca a fost inundată până la aragaz, ochiurile de deasupra, cum a precizat dar asta nu înseamnă că e caz de gravitate pe scara zero că i-a rămas casa pe picioare într-o rână care prin lege de calamitate din dezastre se cheamă avariata și nu sinistrată care se pretinde.

Că dacă ea a aprins aragazul după ce s-au supt apele explodând din ce cauză nu luăm la cunoștință, este problemele ei împreună cu ciupercile ce are pe pereții casei care e mărturie că are pereți deci, aceste crescând în pălăria șarpelui la umezeală și după ploaie, neavând nici în clin cu astupătura la plămâni cum stimulează că are și dacă chiar tot are poate să împărțească sănătoasă șpraiul de aer cu omul său care este bărbatul dumneaei făcând economie de astm împreună. Comisia, compusă din noi, a constatat că are două grinzi purtate de apă, în plus, drept care acesta fiind norocul omului nu îl iei dar însă am pus-o să semneze de primire la dosar. Pe lângă toate acestea, cu cinstea pe care am folosit-o spre ajutorul nenorociților, i-am recuperat și televizorul de pe șina ferată proptită din fericire în turla bisericii și care ea refuză să-l ia în posesie zicând că este oxidat de la apă și dacă mai explodează încă odată. Dar asta fiind iar problemele oamenilor care fiecare face ce vrea cu bunurile lui care i-a rămas dacă a fost să rămână.

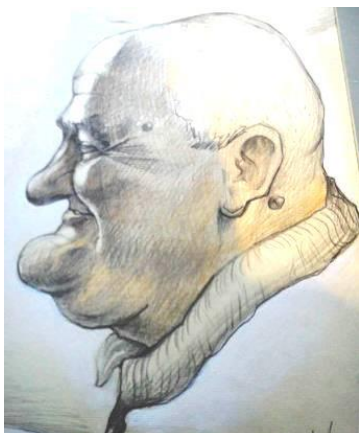
Ce-i drept domn' primar le-a zis dacă vreau vă dau, dacă nu vreau nu vă dau și nu vă dau nimic nici de-a dracu', dar pentru că era foarte tumefiat de la nervii care l-a lovit când a văzut toți sacii de ciment din donație, neîntregi, roși și cărați de șoareci unul câte unul nu se știe în care destinație ei fiind mai deștepți decât omul care șoareci a distrus și acest fax, drept pentru care trimit foarte imediat, circulara de răspuns pe șareta primăriei.

Pentru că domn primar m-a părăsit de la baterii, lăsându-mă într-o situație neutră cât și foarte ultragiată pentru reputația de care dispun pe comună, cu acestea fiind spuse, vă asigur de toată încheierea respectelor anticipate și de semnătura lu' domn primar pe răspunderea dumnealui chiar dacă momental cu această absență lipsește integral,

Surdu Costică,
Primar de primăria comunei Pleașca

Pt. Conformitate: **Ina Simona Orlan (Scaletina)**

FABULE VAL(OROASE)

FABULA GREIERULUI Maestrului Dionisie Vitcu

Într-o vară, mai spre treier,
Un gri-negru pui de greier
Se ruga pios și trist:
Doamne, fă-mă un... artist!

Ruga fiindu-i ascultată,
Iată-l, în final de vară,
Că-i maestru la vioară
Cu o operă bogată.

Concerta din seară-n zori
Dăruind mari bucurii,
Miilor de-ascultători
Din păduri și din câmpii!

Scena sa fiind o floare,
Cum cânta pe ea visând,
Nu știu dacă din eroare,
I-a păscut un... bou flămând!

**Pentru-o lume prost condusă,
O morală-i bine spusă:
Să ajungi artist de soi,
Dar să te ferești... de boi!**

„A ÎNNEBUNIT... LUPUL!” - fabulă electorală -

Acum vreo patru ani în urmă,
Jupânul lup s-a pocăit,
Ba, chiar mergea din turmă-n turmă
S-arate cât e de cinstit!

Era corect, sfios, drăguț,
Făcea munci grele, ca o slugă,
Duios, ducea câte-un miel
La mama lui, să sugă!

Ades, cu aerul de tâmp,
Timid ca-n fața unor moaște,
El arăta la oi pe câmp,
Că iarbă poate...
paște!

Râdeau mioare,
câini, tot grupul,
Iar ȣapii își râdeau
în barbă
Zicând:
„înnnebunit-a lupul,
Priviți-l cum
azi paște iarbă!”

Își aranjase ploile
Făcând pe placul
tuturor,
Și-a fost votat ca senator!
Știți cum votează... oile!

**Morala-i că ne-arată viitorul
Când lupu-ajunge senator la oi,
Cam cât de bine-i jupuit poporul
De unii senatori... de pe la noi!**

Val Andreescu

POEME PLINE DE GRAȚIE ȘI UMOR

FLOARE DE SENIN

Zâmbind ascult secundele cum curg
Și-mbrac cuvintele-n tăcere -
Înțelepciune-a clipei din amurg,
Căci zbaterea odihnă cere.
Când degete prefir prin amintiri,
Din calendar adun seninul,
Arcul îndrept spre-asemenea țintiri.
Șarpele-i mort, secăt veninul!
Când talpa-mi arde către asfințit,
Netulburi ape mă îmbie
Într-o plutire către infinit
Cu floare de senin la pălărie.

CÂNTEC PENTRU COBZARUL ION

Poetului Ion Drăgușanul

"Cobzarii trecători" au adăstat
Într-un amurg, în pragul casei mele
Și fruntea sub lumina lor mi-a stat,
Căci "îngeri calmi" au pogorât din
stele.
Din șoapta lor a înflorit un vers,
"Ecoul viu de cânt" ce înfioară.
În palme-am strâns un strop de
Univers
Pentru Ion, cobzar în fapt de seară.
Pribeagul oaspe, "înșfăcat de timp",
A prins a trage umbra deoparte,
"Un edecar" pierdut prin anotimp...
N-avea odgon în mână, ci o carte.

*Citate din "Cântec cu îngeri calmi" și
"Cântecul rostogolirii poverii"
de Ion Drăgușanul*

MORALĂ

În pădure s-a votat
Senator și deputat,
(Zău că-mi vine să și
plâng)
Unul pentru orice crâng.

Iar aleșii, toți vulpoi,
Vor să facă reguli noi.
Și pe dată s-au pornit
Pe-mpărțit și socotit.

Dar de-o lună și ceva
S-a iscat o dandana
Printre cele dobitoace:
Nu se înțeleg și pace!
Se dezbate, se
propune,
Dar ideile nu-s bune.

Au nevoie-așa se pare
De ceva suplimentare
La bugetul cel de ouă.
Și-au cerut pe zi, cam
două
De la fiecă găină.
(O! Ideea e haină!)

Auzind de-așa prigoană
Au pornit cu toate-n
goană
Către noul parlament,
Să-l înșface pe dement
Și să-l pună la proțap
Până-și bagă mintea-n
cap

DE CUIBAR

Vreți morală să vă zic?
De ești mare sau pitic,
Când aleșii sar pârliazul,
Trebuie să schimbi
macazul.

Dar puicuțele moțate
S-au unit în sindicate
Și au dat răspunsul clar:
Pun zăvorul pe cuibar.
Dacă legea se votează,
Ele nu mai procrează!

Ca să iasă din impas,
Un vulpoi, cu pântec gras,
A venit c-o rezolvare:
Câte-un ou, dar mult mai
mare.

Și în scopul de mai sus
Pe cocoși, el a propus
Să-i trimită în exil,
Iar în locul lor, abil,
Să presteze câte-un struț.
(Vai de mine, ce "drăguț!")

Carmen Antoaneta Marcean

FABULE MICI PENTRU OAMENI MARI

MICROSCOPICĂ

Când pleca o dată la război un om
I-a strigat o cioară dintr-un vârful de pom:
– Du-te la oștire, pentru țară mori
Și-ți va da nevasta un copil din flori!
Omul, auzind aceasta, n-a mai vrut să plece,
Deci, a fost la urmă, fiindcă-a dezertat
Condamnat la moarte și executat.

Morala:

Cine crede tot ce-i spui
Este vai de capul lui.

CIN' S-A FRIPT CU CIORBĂ..

Fratele nevestei unui negustor
A venit o dată pe la casa lor,
Zicând că la noapte, mâine, cine știe,
Are gând să plece în călătorie
Și că prin urmare,
Vrea să-și sărute sora la plecare.
– Ba să nu pui gura pe nevasta mea,
A strigat bărbatul, că intri-n belea!
– Și de ce să nu pun gura, măi cumnate,
Când știi că mi-e soră și că eu i-s frate?
– Poți să-i fii și tată! – zise omul scurt –
Cin' s-a fript cu ciorbă, suflă și-n iaurt!

DOI PRIETENI

Un bețiv, din lumea toată
(Care se numește Lae)
Ce fusese rupt o dată
De nevastă-sa-n bătaie,
Auzind cum că nevasta
Unui prieten i-a cârpit
Și aceleia o palmă,
Foarte mult s-a veselit...

Morala:

Râde ruptul de cârpit.

VĂDUVA ȘI PITICUL

Zice că demult, o dată,
Un pitic s-a însurat
Cu o văduvă bogată
Ce fusese măritată
Cu un om mare de stat.
Și-o fi dus ea, altădată,
O viață mai tihnită,
Dar la urmă și piticul a făcut-o fericită...

Morala:

Cu muncă și cu răbdare,
Poți face cât unul mare.

OMUL ȘI RAȚA

Unui om, săracul, într-o dimineață,
I-a murit o rață,
Bietul om, de ciudă, tare s-a-ntristat
Când văzu că-i moartă cu adevărat;
Dar la scurtă vreme, în aceeași lună,
I-a murit și soacra – tot de moarte bună...

Morala:

Să nu pierzi nădejdea – orice-ar fi să fie –
După întristare, vine bucurie.

George Topârceanu

Poeți, poeme și flori

Stefan Roll:

ROUA

Drumul se zbenguie learcă de lumină
dar pădurea razelor
duce privighetorile pe mâini
argintul s-a topit în amintiri
ca luna răsare obrazul tău
culcat pe norii blonzi
și bucele
îl leagănă în priviri.
Aștepti ca brazii să sune din cârlionți?
Potecile-s dulci, cărările feline
toate florile sunt școlărițele câmpului
ies margheritele pe coline,
chiuie albe la pălăria pământului;
și duc în ugere crinii zvelți
în doniți spre cer laptele parfumului.
Se desprind din farmece apele
și șerpilor pâraielor
care au albăstrit nopțile
se ascund în pietre albe ca pleoapele.
Îți apleci fruntea pe aerul rece ca pe un
geam
e vântul ce deretică prin pomi
e lumina ce se gudură prin văi
și ca păsări ar voi frunzele să zboare
de pe ram.

Emil Isac:

Am cumpărat flori.
Mi le-a vândut o fată.
Erau albastre zori.
Și dormea lumea toată
Și când mi le-a-ntins
O mână firavă și mică,
Florile le-am privit,
Cu dragoste și cu frică
Simțeam că în ele
Au înflorit lacrimile mele,
A-nflorit a fetei jele;

Cincinat Pavelescu:

FLORILE CE ȚI LE-AM DAT

Florile ce ți le-am dat
S-au uscat!
Vorbele ce ți le-am spus
Au apus!
Parcul unde mă plimbai
Ca-ntr-un rai,
De bătrân și vestejit
A murit.
Numai doru-mi fără glas
A rămas!
El sub geamul tău în zori
Pune flori,
Ca să simți că-n toamna rea,
Ce cădea,
Îți trimit din depărtări
Sărutări!

FLORILE

Un vis de stele
Și toate gândurile rele
Și mă-ngrozeam de flori
Căci mi le-a-ntins o fată,
O fată care nu doarme în zori
O fată care nu visează-n pernă,
O fată care vede foame.
Fugiți fantome...
Am cumpărat flori.
Erau albastre zori.

Booklook-uri vegetale

AVENTURA MACILOR

Un lan de *grâu*, însângerat de *maci*,
A reclamat decis la DIICOT
Că florile-ar urzi un grav complot,
Imaginat de mafioți dibaci,
Ce-ar face din semințe un... compot,
Și care, prin știința unor vraci,
Trăgându-și forța chiar din vechii traci,
S-ar transforma (în baie de azot),
Nu-n opiu, cum e vechiul obicei,
Ci într-un drog cu mult mai virulent
Ce-ar întări pe cei din Parlament
Spre-a deveni subit... cu mult mai
grei!!!

Deci *grâul* a cerut, intempestiv,
Doar pentru *maci*, arestul preventiv!

A-NFLORIT IAR LILIACUL

De ieri a înflorit iar *liliacul*:
Și-a primenit întâi, atent, costumul
Spre-a-l asorta, desigur, cu parfumul
Ce îl ajută să-și alunge tracul.

Culoare și parfum se-adună-n cumul
Iar fanii se grupează în conacul
Vestit și pentru flori dar și prin lacul
Ce înfrumusețează chiar și drumul.

Dar iată că e greu să mai petreci;
Se intră iute într-o nouă fază
Ce pare scoasă dintr-un film de
groază...

Un zvon pretinde că-s și lilieci
În podul vechi și plin de amintiri,
Iarăștia sunt sămânță de vampiri!

RONDELUL SPANACULUI

De multe ori servești *spanac*,
Știind că are-n frunze fier,
De ești sau leneș sau burlac,
Ducând un trai cam auster.

Lui Popeye ca să-i fi cirac,
Ori să ajungi chiar lăncier,
De multe ori servești *spanac*,
Știind că are-n frunze fier.

Iar parcurgând un text opac,
De vreun „ilustru” romancier,
Ce nu îți poate fi pe plac
Căci n-are sare și piper...

De multe ori servești *spanac*!

UN SONET TRAS DE PĂR!

Părul, plin de pere mălăiețe,
Atrăsese-o față ce, zglobiu,
Își vopsise-n roș-cărămiziu
Părul, vrând s-ajung-o frumusețe.

Pomul, cam sfrijit dar cusurgiu,
A grăit că pletele, prea crețe,
Par doar *ierburi* prinse de ostrețe
Dintr-un gard, pe vremuri purpuriiu.

Fata însă, fără să dispere,
A cules o pară ca de foc,
Și-a legat-o-n păr ca pe-un breloc,
Căci credea c-așa o să prospere.

S-a spălat apoi într-un ciubăr
Ca să nu o tragem noi de păr!!

DE LA VEST LA EST... CU EPIGRAMIȘTII ROMÂNI

Sorin Olariu – USA

Frumoasă-i vecina noastră

Cu firea-i caldă, pasională,
Și trupul ca de balerină
Vecina m-a băgat în boală...
Și-acuma iau ampicilină.

Nu vă mai lăudați nevestele!

Să vezi tu numai ce isprăvi
Făcut-a un vecin, netot:
Și-a ridicat nevasta-n slăvi...
Pân-a fugit cu un pilot!

Moda mini la eleve

Rămâi blocat instantaneu,
Ca dup-un kil de țuică,
Văzând eleve de liceu
Cu fuste tip... fițuică.

Viorica Voicescu - USA

Unui Don Juan

Sub coroane, flori și jerbe,
Cât mă macină angoasa:
M-au iubit femei superbe,
Dar de ce și... cea cu coasa?

Destin

Soțul ei se odihnește!
Să îl ierte Preaînaltul!
Ea, sărmana, mai trăiește...
Când cu unul, când cu altul.

Unui viitor soț

Are cununia mâine
Cu superbul inger blond,
Ce-i fidelă ca un câine...
Vagabond!

Gheorghe Bâlici – Chișinău

Situație estivală

Soața mea cât a lipsit,
Dusă pe meleag alpin,
Am spălat și am gătit...
Pentr-un suflet mai puțin!

Femeia tăcută

Fiind enigmă mare-ntre femei,
Te cucerește cu tăcerea ei,
Și-așa cum tace ea, neconținut,
Nu poți afla pe câți i-a cucerit...

Condiție

Femeia cea frumoasă – ce să-i faci –
Îți place, chiar de are niște draci,
De nu devine într-atât de rea
Că fug și dracii într-o zi de ea!...

Ion Diviza – Chișinău

Bărbatul

Un soț galant, care arată bine,
Și e deștept și încă în putere,
Oricând de la nevastă va obține
Tot ce dorește... dânsa să-i ofere!

Supermini

O haină mai divină
Cine-ar putea concepe:
Picioarul se termină
Iar fusta nici nu-ncepe.

Iată întrebarea!

Și dacă zici că mă iubești,
Și-ai vrut mereu să-mi fie bine,
Ia spune-mi - să mă dumirești -
De ce te-ai măritat cu mine?!

CELE 75 DE PRIMĂVERI ALE LUI IONEL IACOB-BENCEI

Cu Ionel Iacob-Bencei epigrama românească își rescrie momentele de glorie și puterea de penetrație prin învelișul mediocrității moralei și al falsului în actele publice pe care încearcă să și-l construiască orice veleitar de cultură; o marcă înregistrată, ce aduce argumente precise pentru supraviețuirea autentică, fără contrafaceri, a speranței sociale“.

CORNEL UDREA (Cluj-Napoca)

Pro și contra

Sunt nemulțumiri în țară;
Cine stă să le-nțeleagă?
Unii strigă: „Ieși afară!“,
Alții, dimpotrivă, -l bagă...

Anatemă

„Lumea asta-i rău făcută.“
Cum fu lui Sisoe voia:
Regii suferă de gută,
Președinții-au paranoia.

După alegeri

Să aibă cvorumul solid,
Se aliază de îndată
Șacalii dintr-un vechi partid
Hienelor din noua ceată.

Europarlamentarii noștri

Sunt mereu la post
După noua schemă:
Unii – fără rost,
Alții – fără „temă“.

Jugul

Accesoriu nu prea drag,
Definit ca scop și formă,
Pentru boii care trag
Ca românii la reformă.

Profanare peste 500 de ani

Ticăloși m-or lua din „ladă“,
Ca să-mi scoată un dentist
ADN-ul și să vadă
Dac-am fost epigramist.

Dragoste moldovenească

Când mă scoati din „dizain“,
Dau cu dânsa di păreti;
Ni șertăm di „Valentin“,
Ni-mpacăm di „Dragobeti“.

Duelul epigramatic (uneori)

E disputa elegantă
Ce-o pornești c-un partener
Și constați că are poantă
Însă n-are caracter...!

În drumul spre 80 de ani ...

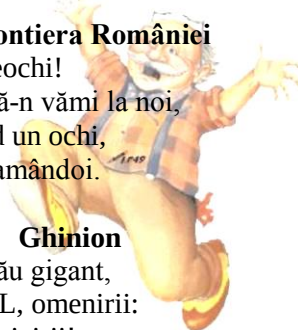
Dacă-mi iese un „părinte“,
Zic: Cu Dumnezeu 'nainte!
Dar de-mi iese o codană: -
Înapoia mea, Satană!

La frontiera României

Nu le fie de deochi!
Când dai șpagă-n vămi la noi,
Polițiștii-nchid un ochi,
Vameșii – pe amândoi.

Ghinion

De pe tronul său gigant,
Zise DOMNUL, omenirii:
Asta-i cheia fericirii!
Și-a scăpat-o în neant ...

**Ionel Iacob-Bencei; din volumul
omagial „75 de primăveri.
Epigrame“**

SONEȚELE DE TOT RÂSU'-PLÂNSU'

SONETUL PĂCATELOR

Adeseori când sufletul cu frică
Privește Cerul care, mânios,
I-aduce-aminte cum se duce-n jos,
Își caută un sprijin ce-l ridică.

De-aceea ne gândim că-i de folos,
Intrând într-o biserică, chiar mică,
Să ducem la icoane-o floriceică
Și sufletul oricât de păcătos.

Cum sfinții din picturi nu dau canoane,
Ci-aruncă, doar, spre noi priviri curate,
Le dăm și lor un ban, nu milioane,

Să ne-arătăm profunda bunătate
Iar mâine reveni-vom la icoane,
Că azi plecăm, să facem... noi păcate!

SONETUL NEÎNȚELEPTULUI

Îi cerem, deseori, prin rugăciune,
Stăpânului ceresc, doar ajutor
De multă sănătate și de spor,
Dar nu și de adâncă-nțelepciune.

Cum însumi sau oricare muritor,
În rugă n-am și mintea de a spune,
Că neamului îi trebuie-o minune
Să aibă-n fruntea lui conducător,

Asemenea smeritului păstor
Ce știe că doar Cerul îi dă harul
Să-i fie turmei sale slujitor;

Purtând astfel, pe umeri, tot calvarul,
Urmez un rău ales, al tuturor,
Precum urmează oile măgarul.

SONETUL MILOSTENIEI

Ne amăgim când trecem prin secunde,
Că-ndeplinim a cerurilor vrere,
Sperând că vom ajunge la-nviere
Să ne-nfruptăm din sfinte pâini rotunde.

Și-având, nestăvilită, o plăcere
De-a arăta că mila ne pătrunde,
Din traistă scoatem pâine pe oriunde
Un câine vagabond parcă o cere.

Convinși că milostenia ne-aduce
În altă lume mii de alte pâini
Ne facem bucuroși încă o cruce,

Trecând nepăsători pe lângă mâini,
Întinse de milogi pe la răscruce,
Scârbiți fiind de ei că nu sunt câini!

(Inspirat din MATEI, 5:7)

*LICĂ PAVEL, din volumul:
RĂSEȚE ÎN CER ȘI PE PĂMÂNT*

SEMINȚE DIN DOVELACUL MATEMATICIANULUI

APRECIERE UMORISTICĂ

Om rău, epigramistul nu-i
În semeni n-o să dea cu biciul,
Dar e-un utopic dumnealui
Crezând că-ndepărtează viciul!

UNUI PSEUDOEPIGRAMIST DIN A.L.P.I.

Nu-i bag în seamă pe smintiți
Dar încercarea ta-i nătângă:
În epigrama ce-o „comiți”
Cu prozodia ești... pe lângă!

UNUI SOȚ DORNIC DE AFIRMARE

O vorbă spun, deși-i acidă,
Dar cred că te interesează:
Când ești în vârf de piramidă,
Mai uită-te și către bază!

UNOR EPIGRAMIȘTI AGRAMAȚI

Le spun deschis și fără teamă
Confraților, lipsiți de carte:
Pe cei doar culți îi bag în seamă;
Pe-analfabeți... în altă parte!

PERICOL CONJUGAL

Riști s-ajungi chiar boschetar
Când ești prins, pe-a vieții pantă,
Într-un foc triumghiular:
Soacră, soață... și amantă!

RUGĂMINTE ADRESATĂ CRITICILOR LITERARI

Potoloțivă elanul
Căutării de-adevăr:
Nu mai scărmanați romanul
Ce, deja-i cam tras de păr!

CONSTATARE AMARĂ

Lipsit amice de tupeu
Când ești, nici viața nu te-alintă:
Căci una e s-alergi mereu
Și alta-i ca s-ajungi la țintă!

DESPRE OSPEȚIE

O gazdă poate-oricând să facă
Remarci vizând pe nepoțiți:
Doar musafirii care pleacă
Sunt permanent... bineveniți!

UNOR PIERDE-VARĂ LĂUDĂROȘI

O idee nu-mi dă pace
Despre inși ce menta freacă:
Cum nimic nu știu a face,
Gata sunt... orice să facă!

NEDUMERIRE

Prinde-n mintea mea să fiarbă
O-ntrebare-n mod firesc:
Dacă toți își lasă barbă,
Fraierii cu cioc... sporesc?

DESPRE BĂRBAȚI ȘI PAPUCI

Pe-a bârfei cale de-o apuci,
Ți-aduc eu una din condei:
În timp ce mulți stau în papuci
Mai vezi și unii stând sub ei.

PRECAUȚIE

Afirm și nu îmi este jenă
Că-mi place cântul de sirenă,
Dar nu mă las ademenit
Spre locuri unde-ajungi... falit!

Mihai Haivas

***Din volumul: Semințe din
dovleacul meu***

DIN ISTORIA EPIGRAMEI

Continuăm selecția catrenelor apărute în revista URZICA și remarcăm absența temelor politice și conjugale, impusă de cenzura comunistă, cultivate fiind însă teme ce astăzi sunt desuete, dintre care amintim catrene cu: frizeri, vânzători, gestionari, sportivi, fotbaliști, tractoriști etc. În schimb, abundă epitafurile, morții nefiind un pericol pentru morala comunistă!

UNUI FRIZER

Deși mă rase minunat
Bacșiș n-a vrut, nu a primit.
L-am întrebat de ce, mirat:
Nu mi-a răspuns, că... m-am trezit.

Alex Ciulea (1966)

UNUI FRIZER ÎȘI SERVEȘTE PROST CLIENTII CARE NU DAU BACȘIȘ

O fi sistemul meu mizer,
Dar eu am tras învățăminte:
Mă rad mereu... la alt frizer
Să nu mă poată ține minte!

D. Mazilu (1966)

Deși un afiș din frizeria „Igiena” arată că este vorba de o unitate cu deservire exemplară, utilajele lasă de dorit.

Sunt cam vechi, bătu-le-ar vina
Utilajele din sală;
Deci afișul cu pricina
E-o curată bărbiereală.

Victor Teodor (1966)

UNUI BĂRBIER

Nea Stamate, nu de ieri
E un as între frizeri.
Eu îl rad de la bacșiș
El mă rade cu un... șiș.

F.A. (1967)

UNUI VÂNZĂTOR CARE DĂ LIPSĂ LA CÂNTAR

Eu îl atac mereu cu epigrame
Iar el se apără cu semi-grame;
De-aceea am o ultimă dorință:
Să fie cântărit într-o ședință.

Constantin Florescu (1966)

UNUI GESTIONAR

De l-ai scutura nițel
Lipsuri vei găsi un car.
Fii atent, nu sunt la el,
Au rămas doar la cântar.

Constantin Berneagă-Iași (1966)

MERELOR DE LA APROZAR

Aceste mere prăpădite
Au fost aduse, bănuiesc,
Să ne ferească de ispite
Și de păcatul strămoșesc.

Aurelian Păunescu (1966)

EPITAF UNUI FOTBALIST

Stă sub greutatea pietrii
El ce-a tot ratat prostește
Și-n pământ se odihnește
Tot la... unsprezece metri.

D. Mazilu (1966)

La C.A.P. Amara, s-a construit o maternitate de porcine, fără tavan.

Deși n-a fost lucrată bine,
De ce atâta gălăgie:
Maternitatea de porcine
Ce e în fond? O porcărie!

Victor Teodor (1966)

La centrul cooperativei „Drum Nou” din Constanța, lenjeria spălată nu se calcă deoarece nu există tarif pentru această operațiune.

În unitatea sus-citată
De mult ori am observat
Că lenjeria-i necălcată
Și cetățeanul șifonat.

V. D. Popa (1966)

Atletul C. Porumb nu a mai îmbunătățit, de patru ani, recordul republican la săritura în înălțime.

Soluția – gândesc molcom –
E simplă (oul lui Columb):
Ia căutați un agronom
Să se ocupe de Porumb.

V. Tudor (1967)

EPIGRAME MAI PUȚIN CUNOSCUTE DIN MANUSCRISELE LUI PĂSTOREL

Spre deosebire de o altă revistă din Iași, având un titlu pe care nici nu mă obosesc să-l redau aici și care publică la grămadă (fără a menționa sursele), epigrame păstoreliene, noi vom indica, de la bun început volumul din care am făcut selecția de mai jos. Este vorba de: PĂSTOREL - Epigrame și alte rime vesele - Prefață de Alexandru Paleologu, Ediție de Rodica Pandele, Editura Humanitas, București, 1997 (275 pagini). Am selectat din NOTA ASUPRA EDIȚIEI, scrisă de Rodica Pandele, următorul fragment explicativ: „Acest volum adună pentru prima oară între aceleași coperte epigramele și catrenele bahice scrise de Păstorel și publicate de el însuși sau rămase în manuscrise (fie ele și pe petece de hârtie, carnețele de notițe, șervețele de masă, cutii de chibrituri, manșete de ziar, câteva fabule politice (pentru care a suferit severe rigori administrative), parodii și versuri ludice.

Orânduite în trei secțiuni - DIN VOLUME, DIN REVISTE, DIN MANUSCRISE, mai importantă ni se pare ultima dintre ele, cea în care încredințăm tiparului exclusiv manuscrise autografe, cu speranța că nu puține epigrame apocrife, aflate în circulație orală (vai, mai de curând și scrisă!) se vor întoarce la adevărații „creatori”, iar altele, nici ele puține, denaturate de memoria înșelătoare a depozitarilor de ocazie sau de reproducerea repetată și tot mai aproximativă, își vor regăsi exactitatea literară.” Rodica Pandele menționează mai departe că manuscrisele folosite de ea provin în totalitatea lor din fonduri publice (Biblioteca Academiei Române, Biblioteca Națională), de la câteva persoane particulare și, în majoritate, din bogata arhivă Al.O.Teodoreanu încredințată ei de către doamna Marta Teodoreanu, soția scriitorului.

Selecția de mai jos este din secțiunea a treia, pentru a justifica mai bine cuvintele „mai puțin cunoscute” din titlul nostru. Epigramele alese, sunt cu dedicație și nu au titlu (cele mai multe!).

LUI OSCAR HAN

Han, când șade cu Pascal,
Deși una la pahar
Și plătind în mod egal,
Se socoate solitar.

Lumea toată socotește
(Adevăru-i în beție):
Han, acesta, strălucește,
Însă numai la chelie.

La un chef cu lăutari
Mi-a șoptit un bețivan:
„Ce folos de el că-i han,
Dacă nu mai sunt tătari?”

DOCTORULUI CONSTANTIN TURCU

Domnul doctor, când petrece,
Cere, fără de ocol,
Să-i aducă gheață rece
Și femei cu nudul gol.

Turcu este-ghinionist
Și mai e și rău de gură.
La beție, când înjură,
Crede că-i epigramist.

De mai bine de un an,
Nu știu cum să-i mai descurc:
Fiindcă Turcu n-are han,
Pe când Han nu are turc.

Americanu-i agresiv,
Englezul, un bețiv flegmatic,
Românul nostru e parșiv,
Dar Turcu e... exantematic.

LUI RADU PASCAL

Cum Pascal nu-i bețivan,
Vrând din cârciumă s-o șteargă,
Ar porni și el cu Han,
Însă Han nu vrea să meargă.

*

Faptul e fenomenal
Și pe mine mă învinge:
Păstorel bea până stinge
Și se bâlbăie Pascal.

N-am făcut nici o scofală,
Fiindcă, din atâta vin,
Deși Mia este goală,
Domnul Pascal este plin.

*

Bând aicea un pocal,
Văd că n-am ce să mai fac:
Cozonacul nu-i pascal,
Dar Pascal e... cozonac.

I. I. CARAGIALE – POEZII DE COLECȚIE

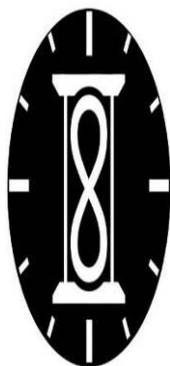
JALBA HOȚILOR DIN ÎNCHISORI

Dați-ne drumul din pușcărie,
Dați-ne posturi,
Cu bune rosturi,
Dați-ne voie la tâlhărie,
C-a sta în lanțuri
Când alții danțuri
Trag fără frică sus la putere,
Și când ei fură
Fără măsură,
E anarhie!... însă... tăcere:
Ei au putere!...

Dați-ne drumul, căci, cum se poate
Noi în catene,
Pe când în pene
Dânșii se umflă, și peste gloate
Pun pungășeala
Și târnuiala?...
Noi stăm la umbră pentru nimica
Și... dânșii fură
Fără măsură
Și, ei sunt liberi!... Nu cunosc frica,
Nu e nimica!...

Dați-ne drumul: e nedreptate
În pușcărie
Ca să ne ție
Colegii noștri! Oh! ce păcate!...
A noastră școală
A rămas goală,
Căci toți elevii au chilipire,
Au berechete,
Grase budgete...
Iar noi, acilea în amorțire
Stăm în lihnire!...

Dați-ne drumul! Fără zăbavă!
Dați-ne posturi
Cu bune rosturi,
Dați-ne totul: fiți de ispravă!
La tâlhărie
Țara să fie
Pe mâna noastră a tuturor,
Iar nu voi care
Ați făcut stare
S-o smulgeți singuri ca din
topor!...
Dați-ne drumul cu mare zor!...

PE OCEANUL VREMII - Rime de lux

Un an, de când cu tine pe al vremii ocean
Plutind, viața-mi pare-un cântec ... O, ce an !
Ce an de fericire! Și noi ce putem oare?
Să-l pironim?... În vremuri reîncepute moare,
Și moartea-i e călăul, de bine ne desparte!
O, timp, Saturn! Te-ndură și ține-ne des parte!
Re'ntinerește visul, iubirea noastră mare -
Un vas sub cer albastru și pe-o albastră mare!
Atâtea calde inimi ăst an trecu legând,
Că parcă văd pe-același amant reculegând,
Fugind de-a lungul vremii, pribeagă, Messalina!
Ce-mi pasă că la urmă îmi bagă messa Lina!
Amici! Ș-a voastre bunuri pe veci pierdute vi-s,
Când ziceți : «Taci, Chimeră, că nu sper! Du-te
vis!»

Culese de Eugen Deutsch

OMAGIU PENTRU UN FOST PREȘEDINTE AL CENACLULUI A.L.P.I.

VERON ENE

n. 26 sept. 1948, ROȘIORI DE VEDE jud. TELEORMAN

Profesiune: inginer spec. Electromecanică

Membru al Uniunii Epigraמיștilor din România, 1990

Membru al cenaclurilor de umor „Danubius” din Brăila și

„Academia Liberă” «Păstorel» din Iași;

Colaborator la publicațiile Opinia, Epigrama, Ancheta, Urzica, Almanahul Perpetuum comic, Papagalul, Scaiul și la rubricile de umor ale cotidianelor Flacăra Iașului, Opinia, Monitorul, Ziarul de Iași ș. a.

S-a stins din viață prematur, în urma unei agresiuni, la 22 aprilie 1997.

FIGURI DE BOLTAGII: VERON

O așchie de om! Apariție meteorică în soborurile noastre de vinerea – vine-pleacă – lăsând în urma sa o dâră din parfumul misterios al fluturilor de noapte, atrași pentru câteva clipe la palida reverberație a opaițului ce luminează prispa de la Bolta Rece. O făptură aproape transparentă, imponderabilă, pășește ușor ca fulgul, pipăind parcă drumul cu niște antene nevăzute, se strecoară tăcută în mijlocul nostru, arborând un surâs aproape imperceptibil.

De la început te uluiește luciul de abanos al unei calvitii fără de precedent în rândurile boltagiilor, care prefigurează o mașină de gândit, undeva acolo, dedesubt, cu multe ansambluri și subansambluri electronice în plină activitate. O frunte boltită, ca turla întunecată a unei basilici bizantine, dedesubt două sprâncene pălite și ele de o prematură pleșuvie încoronează doi ochi încercânați pe care-i bănuiesc cercetători și parșivi, sfredelitori și strălucitori ca ai liliacului în bezna nopții.

Luată întru totul, această creatură plăpândă, aproape imponderabilă, e plină de contraste. Adesea, o voce metalică, plină de flexiuni șăgalnice, îți mângâie auzul cu un umor inegalabil, dublat de logica unui fin spirit de observație. Măinile sale subțiri, agitate, în contrast cu figura-i imobilă când se joacă pe masă cu bricheta, ca un copil scăpat la jucării, când mângâie paharul cu coniac ca pe sânul fraged al unei fecioare. Mai mult ca orice te lovește gândirea lui aforistică plină de har și subînțelesuri așa cum e dezvăluită în catrenul RUGĂ: Scutește-ți rătăcita turmă,/I-ajung lumeștile nevoi;/Dă-i, Doamne, mintea de pe urmă,/Nu judecata de apoi !

(portret semnat de Jean Buhman în Terfelogul Boltagiilor, la 30 septembrie 1988, când Veron Ene împlinise 40 de ani.)

CHEMARE

În lumea muzicii ușoare
În stare de-un succes facil,
Sunt multe fete cu chemare,
Sau altfel zis cu... sex-appeal !

DESTIN

Calomniile, făcând
Parte din minciună, mor
Foarte repede, curând
După victimele lor.

NUANȚE

Își fac cu toții meseria
Conform chemării ce li-e dată:
Pe unii-i cheamă datoria
Pe alții-i cheamă ca pe tată.

DEFINIȚIE

Minciuna este o cortină care
Ascunde după faldurile sale,
Probabil din motive de pudoare
Nenumărate adevăruri goale.

COMPENSAȚIE

Fata de la Informații
Ce-a adus-o, știm noi cine,
Nu prea vrea să dea relații
Dar, ce-i drept, le întreține.

TIMPUL

În urmărirea timpului fugar,
Avem dosarul plin de semnalmente;
N-am reușit să-l prindem încă, dar
I-am reținut o groază de amprente.

FAMILIE DE CHIRURGI

Dragoste aleasă
Pentru meserie:
Ăștia și acasă
Sunt la bisturie!

CULTURA

Cultura este un izvor
De vie, nesecată apă,
La îndemâna tuturor...
(Chiar și a celor ce se-adapă!)

URMEAZĂ-ȚI CHEMAREA

Urmeaz-o cu orișice riscuri,
Trăi-vei din plin revelații:
Chemarea te urcă pe piscuri
Aproape de cei cu relații.

LOGICĂ

Dacă, de când lumea, cheia
Este, cum s-a zis, femeia,
Nu înseamnă că bărbatul
Cum s-ar zice, e-ncuiatul?

MIRAREA INCULPATULUI

De ce-o fi interzisă bigamia
Și dreptul ăsta legile mi-l neagă ?!
Păi, dacă jumătate mi-e soția
N-am voie să trăiesc cu una-ntreagă?

ANTRENORUL

Un fel de Țap ispășitor,
O victimă, să-i plângi de milă:
Ingrată soartă: călător
Din club în club, din vilă-n vilă.

INDIGNARE

Când chelnerul în vin îi pune apă,
Abia își poate stăpâni mânia
Și vorbe grele printre dinți îi scapă,
De ciudă că îi scade-alcoolemia.

ÎNCEPUT DE AN ÎN TRANZIȚIE

Scrutând profetic viitorul
Declară ferm și susținut,
Că anul proaspăt început
Va fi mai bun ca următorul.

SPECIALIST ÎN FAȚA TURNULUI EIFFEL

Privind spre turnul colosal
Gândind temeinic, el socoate:
„Să aibă-ai mei atât metal,
Tii, ce mai de rebut ar scoate”!

UNUI MANAGER

Vorbind de plan și de măsuri scadente,
Justifică, se-avântă în tirade,
Enunță și defalcă-angajamente
Pe ani, trimestre, luni și-apoi... decade.

ARGUMENT

Nepoata stelei consacrate
Pe scenă încă mai insistă;
Nu are față de artistă,
Dar are-un spate!

CONFORMARE

Orele sunt cam târzii,
Du-mă iute, măi taxi!
Și-ntr-un fel s-a conformat:
Iute nu, dar pipărat!

NOI ȘI GUVERNANȚII

Am rămas fideli
Veșnicei meniri,
Ei cu păcăleli
Noi cu amăgiri.

ȘANSA UNOR SPORTIVI

Cu puțină minte
Și noroc în Cupă
Titlu-l ai 'nainte,
Studiile, după...

PERECHI... PERECHI

CONCUBINAJ ÎNCHEIAT

De două decenii trăiesc cu Speranța,
Dar viața îmi este vizibil nefastă
Și-atunci, ca să-nclin către mine balanța
Chiar mâine, vă jur c-am s-o cer de nevastă!

CERERE ȘI RĂSPUNS

Citesc în ochii tăi c-ai vrea
Să fii de azi soția mea.
Îți spun cu un adânc regret:
Ești domnule, analfabet!

JUSTIFICARE

Când i-am spus: nu ai cultură,
Ea cu mult aplomb îmi zice:
Cu-așa sâni și cu-așa gură
Vrei să îl citesc pe Nietzsche?

MODERNISM EROTIC

„În fânul de curând cosit”
C-o fată dulce m-am iubit
Dotată-n dublu sens perfida:
Avea și sifilis și SIDA!

EPIGRAMIST ANGAJAT

Când șefului, cutezător
Cerut-am bani, la un necaz,
Recunoscând al meu umor,
Mi-a spus deschis: ești plin de haz!

AVANTAJELE DEMOCRAȚIEI

Îmi amintesc de vremi „oculte”
Când blestemam doar un partid,
Și-s fericit că azi, lucid,
Pot înjura atât de multe.

LENEȘII SOCIETĂȚII

Nu-i pot trece cu vederea,
Contra lor – cât pot – instig:
Se ocupă cu șederea
Și există... din câștig.

EFECTELE VACANȚEI CU SOȚIA

Cel ce vrea s-o facă lată
Cu nevasta în vacanță,
Cheltuiala e dublată
Și-i păzit, cu siguranță.

STRESUL

Debutând în multe rânduri,
La necazuri pasămite,
Stresu-i cumulumul de gânduri
Rele și nestăpânite.

CONCEDIILE DE NAȘTERE

Stimulând natalitatea
Prin eforturi colective,
Statul are libertatea
Să le facă atractive.

CRITICA DE JOS ÎN SUS

E-un îndemn spre calea dreaptă,
Formulat la timp, ca leamă,
Care în final se-ndreaptă
Înspre cei mai mici din schemă!

UNEI FEMEII FRUMOASE

Când chipul ei, de farmec plin,
De tine e divinizat,
Ca prostul intri în declin
Și ești apoi, scos la mezat.

Ștefan Al. Sașa

Aurel Baican

MEDICALĂ

Ajuns în colț, la farmacie,
Văzând cât costă tratamentul
M-am îndreptat spre-o agenție
Să-mi vând urgent apartamentul.

ALESUL POLITIC

Din tot ce-a zis și a promis
Când el văzutu-s-a votat,
Rămâne doar atât, un vis...
A doua zi a și uitat!

PE DRUMUL DINTRE VII

Când am chef și mă simt bine
Dau și haina de pe mine,
Dau necazurile toate
Pe un vin de calitate.

PAZNICUL DE NOAPTE ÎNDRĂGOSTIT

Îmi produc mii de fiori
Ochii tăi strălucitori,
Care luminează zarea
Că și noaptea țin cărarea.

ȚELUL MEU

Fiindu-i versului fidel,
Aș vrea să scriu măcar o carte –
Urmașii aibă de ea parte –
Căci lor vreau să le fiu model!

Vasile Ungurașu

VIVAT NOUL COD PENAL

Prin închisori s-a auzit curând
De noul Cod Penal, destul de blând,
Iar cei locați deja emit pretenții:
Nu-n pușcării, ci-n centre de detenții!

DUPĂ MODELUL OLANDEZ

Infraactorii ce-n detenție rămân,
Vor acoperi a lor cazare
Nu pe speze ale Statului Român,
Ci din propriile buzunare!

NEDORITA LIMBĂ ROMÂNĂ

Liceu în graiul românesc,
Aflat în spațiul transnistrean,
Îți plângem soarta de orfan
Când astăzi toți te-obijduiesc!

ȘCOALA „ALTFEL”, DAR NU ASTFEL!

Sintagma „Școala altfel” li se pare
Părinților o mare păcăleală,
Căci dacă ea se vrea „inovatoare”,
O vor simți prin spor... de cheltuială.

URBANIZARE ÎN STIL ROMÂNESC

Lumină, apă și canalizare
Ar trebui-n localități să fie,
Căci ele-nseamnă-n fapt urbanizare!
Și-ntradevăr există... pe hârtie.

Nicolae Stancu

POLITICA BANCARĂ

De-a băncilor cutumă te ofici,
Căci ele cred că este de bon-ton
Ca să perceap-oricând comision,
Făcând servicii orișicât de mici!

CONFLICT DE INTERESE

Când tun sau țepă dau la Stat – și-mi iese –
Încât și DNA-u-i depășit,
Atuncea e „conflict de interese”,
Căci Statul e perdant și păgubit...

CARDUL DE SĂNĂTATE

Cu cardul meu de sănătate,
Necazuri multe-s și de toate:
Când l-activez, se-arată invalid
Și se blochează când vreau să-l deschid!

LA INTERVIUL MANAGERIAL

Degeaba competență, performanță...
Culoarea ta politică de nu-i
Acea a examinatorului,
La interviu tu pici cu siguranță.

PERINIȚA DNA-ULUI

„Prinșii” se rotesc cam fără vlagă,
Ei presimt când jocul se sfârșește:
DNA, din centru, stabilește
Cui, „batista”, azi, de gât i-o leagă.

Mihai STANCU

CATÂRUL

Pe vremuri, la o fermă bogată și frumoasă,
Trăia printre-animale și un catâr de rasă.
Și se muncea acolo într-un continuu flux,
Doar el, catârul nostru, era șomer de lux.

De-aceea chiar stăpânul, nemaivând răbdare,
Îl trase deoparte și ți-l luă cam tare:

– Așa nu se mai poate, m-a apucat oftica,
Tu doar mănânci fâneța și nu produci nimica.

Ia uite la Mărțuică, bătrânul nostru bou
Cum trage toată ziua, în plug, ca un erou.
Sau uite la Joiana cea care zi și noapte
Ne dă la toată lumea găleți întregi cu lapte.

Găinile de-asemeni se screm și una-două
Ne pricopsesc deodată cu zeci și zeci de ouă.
Chiar și cocoșul nostru, acela pintenat,
Ne cântă dimineața să ne sculăm din pat.

Ori harnicul de Murgu, prea blândul nostru cal
Ce trage la căruță, la vale și la deal.
De-aceea-ți spun cu riscul de a părea cam snob
Că-i musai azi în fermă să-ți iei și tu un job.

Ai două variante, de mult au fost gândite,
În două posturi cheie, puțin cam diferite.
Să tragi șareta nouă ce-o vezi lângă hambar,
Sau peste animale, să fii parlamentar.

– Stăpâne, rog mă iartă, ți-o spun doar amical:
Eu sunt catâr, n-am trupul puternic ca un cal.
Și nu aș vrea, mă crede, vreodată să iei foc
Văzând cum că șareta n-o pot urni din loc.

Iar varianta-a doua din start e clar că pică,
N-am față pentru asta și-ți spun la o adică:
Nu pot peste-animale să fiu parlamentar,
Doar vezi destul de bine că nu sunt chiar măgar!

Sorin OLARIU

FABULE... FABULE...

CALUL ȘI ARMĂSARUL

Se spune că un cal arab
Și, cică, neam cu El Zorab,
S-a întâlnit pe un imaș
Cu armăsarul năvăș.
Cum nu aveau în dinți zabale
Vorbeau, punând ceva la cale:
– De ce tu ești așa semeț,
Doar nu te știi a fi isteț,
Ești îngâmfat, ții capul sus,
Ți-e gândul numai la sedus,
Nechezi spre iepe când le vezi,
Eu cred că prea viteaz te crezi,
Căpăstru nici nu vrei să porți,
Iar șaua știi că n-o suporti...
Eu, vezi că sunt mult mai supus,
Cuminte stau pe unde-s pus,
Trag la căruță, duc la moară,
Sunt călărit din zori în seară,
Întruna stau doar în picioare
Și nu fac nazuri la mâncare!...
Căluțul ce-a mai spus nu știu,
Dar am aflat, că mai târziu
A replicat dur armăsarul
De parcă-l aprinsese jarul:
– Că tu mai multe faci, e bine,
Dar ar mai fi azi cabaline
De n-ar fi armăsari și iepe?
Te rog, căluțule, pricepe!

MORALA

Vorba vine din popor
Și s-o spunem orișicui:
Insul e folositor
Fiecare-n breasla lui!

ZOOLOGIE POLITICĂ

Uliul, șarpele și mielul,
După cum era modelul,
Au făcut triumvirat,
Parafat, semnat, datat.
Cei ce l-au creat, c-un rost,
Numai primii doi au fost,
Mielul blând din bățatură
Pus era de umplutură.
Un partid vroiau să facă,
Poftele să-și satisfacă,
Viitoru-al lor să fie
Cât mai viețuiesc pe glie.
Fiecare-avea un rol,
Cum au și cocorii-n stol,
Prin programul de măsuri
Să adune semnături:
Șarpele din valea mare
Să atragă târătoare,
Uliul: rațe, curci, curcani,
Gâște, pițigoii, fazani.
Însă mielul, prin finețe,
Să le dea frumos binețe.
Dar, nu s-a văzut, ce-i drept,
Șarpe bun de strâns la piept,
Vulturi care bat mătăanii
Când sunt printre orătânii,
Leneși ce să stea în soare
Ori un cuc în clocitoare.
Deci, la prima adunare
Șarpele-a fost prins în gheare,
Vulturul l-a dus în zbor
Și-a aterizat ușor
Într-o rară văgăună,
Unde vulturii s-adună.
Mielul a „scăpat” ușor
C-a ajuns în... rotisor.

MORALA

Grijă ai când pleci la drum,
E valabil și acum:
Ține cont că „interesul
Totdeauna poartă fesul”!

Ioan Maftei-Buhăiești

POEZIA UNEI LANSĂRI

**În loc de
motto:**

*Mai toate activitățile culturale brăilene sunt pe un
calapod:
se desfășoară undeva, într-un
pod...*

Implicată și „împricinată” în eveniment – Georgeta Minodora Resteman, autoare de carte. Corpul delict (și delicat) – „Nerătăcitele rostiri”- poezii. Locul – casa memorială „Panait Istrati”.

Prefațatorul acestui volum, cu un text chiar „voluminos” (dar scris frumos!) - Mihai Batog Bujeniță. Nu le-a făcut ferfeniță. Nici pe poezii, nici pe autoare. Le-a disecat, delicat. Ici-colo, la „Nerătăcitele rostiri” a avut „răstiri” gen „E bună!” Și poezia... Și autoarea... În sală, lume subțire. Aleasă. Căldură, cât încape! Canicula e pe-aproape. Rimă neforțată. Asistența – audiența, înfierbântată. Poeta Resteman și-a sa creație sunt prezentate de un editor și un profesor, ambii Valentin (primul, Ajder, celălalt, Popa). Un cunoscut cantautor – Daniel Iancu, o chitară, versuri de ocară, cu situația din țară, apoi de dragoste (cu rima – pacoste). Poeta Maria Timuc (rimează cu Gagniuc!) a citit din poeziile publicate și ne-a vorbit de *sincronicitate*. Unul din inițiatorii activității, amicul comun Costel Pătrășcan, a zâmbit caricatural, tot timpul. Mă enervează cât de simpatic poate fi! („Hai, Noni, mai zi-i!”) Umoristul, rebusistul și dentistul Mihai Frunză a frunzărit cartea și-a citit poezia... „Scriam pe-o frunză”. Succes! Publicul, cu aplauze îi dă ghes. Eu privesc pe sub masă un dres. E de interes... Doamne! (două), iar am luat-o pe poezie! Concluzie: literară infuzie! Iar lansarea... O reușită! Pe seară, la grădina de vară, voie bună, palincă, mici. Și mici invadatori, cu înțepături varii: țânțarii! Tocmai citisem o postare a unuia care a fost „supt” de-un țânțar toată noaptea, dar nu l-a nimicit, zicând că „acum e sânge din sângele meu!” Mișu Frunză a mai slăbit. Nu în creații. Eu, mai gras. Nu în umor. Fiind cât o barjă, îi fac o șarjă: „Nerătăcitele rostiri” – o carte/ De care Frunză s-aibă parte/În seara asta, la lansare/Iar eu, la noapte, de-autoare!” Frunză s-a ales cu cartea. Punct.

Ananie GAGNIUC

UN SOI DE BOLNAVI

Bolnavi, de multe suferim,
Acută e câte-o durere
Dar pe aleși îi fericim
Căci sunt bolnavii... de putere.

DIGNOSTIC

De milioane-aparatură
În pragul inutilității,
Mor pacienți... harababură
Risipa, boala sănătății.

UNUI FOTBALIST ACTOR

Clar lovit, deci faultat,
Încercă o șmecherie
Și plusă la simulat
C-avea test de... actorie!

TOATE-S

La alegeri noutăți?
Doar meniuri îndrăgite
Oferind drept bunătăți
„Ciorbe... dar reîncălzite”!?

DINCOLO DE APARENȚE

Tot încercând dilema veche –
Iubirea dacă e o floare –
Află că, da! Dar cu stupoare,
Că nu e floare la ureche!

DEBUT ÎN BOOKLOOK

ACTUALIZARE

„Leguma cea mai bună carne este”!
O axiomă confirmând cutuma.
Dar noua versiune-i de poveste:
Azi cea mai bună carne e leguma!

IMAGINAȚIE

În lumea mea, în lumea ta,
Natura-i femininul gen;
La sânul ei să dorm aș vrea,
Că umblă fără sutien!

MĂI SĂ FIE!

Deși e bogătaș cu ștate,
Gelos e pe un sărăntoc
Că n-a avut și el noroc
De... libertate?!

...DE RĂSUNET

Zici că e un fapt banal
Ce s-a validat:
Interesul național
S-a privatizat!

COMEDIE?

Sunt străini ce ne-aduc cartea
Arta cum să sărăcim
Nu ne vor, desigur, moartea
Dar ne fac să ne-o dorim!

Din volumul

Liviu Zănefirescu

DE 3X25=EUGEN ALBU

EPITAF ROMÂNULUI

Zace-aici, fără' de sicriu
Mort din mila Sfântului
Unul ce era – și viu –
Tot lipit pământului.

UNUI BOGĂTAȘ

L-am pizmuț în multe rânduri,
C-avea domenii și castel,
Dar azi, că-i între patru scânduri,
Să mor dacă-aș schimba cu el.

PARADOX

Suntem de-a dreptul consternați
De o așa anomalie:
Există tot mai mulți bogați
Și tot mai multă sărăcie.

EU, OM AL MUNCII

Muncesc din greu, pe zi lumină,
Pe arșiță, pe ploi, prin frig
Și nu știu cui o să bag vină,
Că nu am vreme de câștig.

MEDITAȚIE

De-abia ajuns la vârsta-a treia
Constați, când stai să meditezi,
Că sănătatea-i ca femeia:
Te lasă dac-o neglijezi.

CINISM

La externare din spital,
Luându-mi ultimul meu ban,
Întocmai ca la tribunal
A spus că îmi mai dă un an.

ÎN NOAPTEA NUNȚII

I-a șoptit cu un suspin:
Tare-s emoționată
A fost pentru prima oară
Într-un pat cu baldachin.

TRISTĂ CONSOLARE

Când este vorba de prostie,
Afirm, oricâți dușmani îmi fac,
Că este-o gravă maladie;
Da-i și mai grav că n-are leac.

ȘEFUL

Că nu-ți răspunde la salut
Cu toate că te-a observat,
Nu poți să-i spui că-i prost crescut,
Ci, evident, preocupat.

ORIENTARE

Când e vorba despre șef,
Nu se zice, nici în glumă,
Că e beat; el e cu chef,
Nici că bea, șeful consumă.

**MAESTRULUI EUGEN ALBU, LA A -75-A ANIVERSARE,
FELICITĂRI ȘI LA MULȚI ANI!**

10.05.2015. Sala de lectură a B.J.I. In cadrul ședinței lunare a Asociației "Păstorel" a fost prezentată activitatea Asociației Universul Prieteniei de către Rodica Rodean - președintele asociației și Carmen Antoaneta Marcean - membru în Consiliul Director. Cu acest prilej Asociația Universul Prieteniei a făcut o donației de carte din volumele editate sub egida sa cuprinzând 28 de titluri în unul sau două exemplare.

Foto Rodica Rodean

09.05.2015. sala de protocol a Muzeului Unirii din Iași. Membri ai ALPI au participat alături de Asociația Universul Prieteniei la debutul literar al doamnelor Maria Simion și Catrinel Lenga. Evenimentul s-a bucurat de prezența a numeroși oameni de cultură din Iași dar și din București sau Ploiești, localitățile de reședință ale celor două domne invitate pentru a-și lansa volumele.

Foto Carmen Antoaneta Marcean (Suceava)

Gratilor! Am invins!